

JURISPRUDENTIE
**College van Beroep
voor het hoger onderwijs**

2008

Inhoud register 2008

Trefwoordenregister
Artikelsgewijsregister
Zakenregister
Instellingenregister

Bureau van het
College van Beroep
voor het hoger onderwijs
Kamer P3 120
Prins Clauslaan 60
Postbus 20302
2500 EH Den Haag
Tel: 070-3813044
Fax: 070-3813048
E-mail: CBHO@rechtspraak.nl
www.CBHO.nl

TREFWOORDENREGISTER

<i>Trefwoord</i>	<i>Uitspraaknummer</i>
A	
Adressering poststuk	08/009
Afbouwregeling	08/018
Algemeen verbindend voorschrift	07/063, 07/071, 08/018
B	
BaMa-structuur	08/018
Basissubsidie	08/043
Beëindiging (doctorale) opleiding	07/064
Beleidsvrijheid	07/071, 08/021, 08/021.1, 08/022, 08/022.1, 08/024,08/024.1, 08/031.5, 08/043
Beoordelingsvrijheid	08/025
Bestuursbeurs	07/070, 08/043
Bestuursfunctie	07/070, 08/024, 08/024.1
Bevoegdheid	07/064, 08/043
Bijzondere kwalificaties	08/031.5
Bijzondere omstandigheden	08/008, 08/020, 08/024, 08/024.1, 08/031.5
C	
Collegegeld	08/011, 08/020, 08/035.1
- differentiatie	07/071
- restitutie	07/063, 08/011, 08/025
Communautair recht	08/035.1
Coulance	08/043
D	
Decentrale selectie	08/014, 08/021, 07/021.1, 08/022, 08/022.1, 08/024, 08/024.1, 08/031.5
Deelname aantal	08/014
Duale opleiding	07/071
Dwingend rechtelijke aard	08/018
E	
Eindexamen buitenland	08/014
F	
Fatale termijn	07/063
G	
Garantiemaanden	07/070
Geaardheid student	08/008
Gelijkheidsbeginsel	07/063
Gespreide betaling	08/020
Grensoverschrijdend gedrag	08/032.5
H	
Handicap	08/010
Hardheidsclausule	08/010, 08/042
Herziening	08/006.4
Horen	08/020, 08/024, 08/024.1, 08/035.1
Huismaatregelen/-regels	08/032.5
I	
Inschrijving	08/008, 08/018, 08/035.1
- beëindiging	08/011, 08/020, 08/025
Instellingscollegegeld	07/071, 08/042
Internationale regels of – verdragen	08/022, 08/022.1
L	
Leeftijdsgrens 30 jaar	07/071

M		
Motivering		08/024, 08/024.1
N		
Niet-ontvankelijk		08/011
Nieuwe feiten		08/006.4
O		
Ontzegging toegang		08/008
Overmacht		08/031.5
Overschrijding van het in het maatschappelijk verkeer gangbare normen		08/032.5
Overslaan bezwaarprocedure		08/035.1
Overstap voltijds naar deeltijds onderwijs		08/018
P		
Postcode		08/009
Proportionaliteit		08/008, 08/032.5
R		
Rechtstreekse werking		08/035.1
Restitutie collegegeld		07/063, 08/011, 08/025
S		
Schadevergoeding		08/011
Scoringsmaatstaf	08/021, 08/021.1, 08/022, 08/022.1, 08/024, 08/024.1	
Selectiecriteria		08/031.5
Selectieprocedure		
- samenloop		08/014
- stopzetten		08/014
Strijd met recht		08/022, 08/022.1
Studievertraging		08/010
T		
Termijnoverschrijding		08/009
Terughoudende toetsing		08/025
Tijdig beslissen		08/032.5
Tijdsduur activiteiten		08/021, 08/021.1
Toetsing	08/014, 08/021, 08/021.1, 08/022, 08/022.1, 08/024, 08/024.1	
Topsportbeurs		08/010
Transparantie besluitvorming		08/024, 08/024.1
U		
Uitputtende opsomming		08/011
Uitschrijving		07/063
V		
Verblijfstatus		08/035.1
Verdragsbepalingen		06/056, 07/016
Versnelde behandeling		08/032.5
Vormvoorschriften		08/032.5
Voorlopige voorziening	08/021.1, 08/022.1, 08/024.1, 08/035.1	
W		
Waarschuwing		08/032.5
Werkervaring		08/022, 08/022.1
Wetsinterpretatie		08/008, 08/025
Willekeur		08/025
Z		
Zelf voorzien		08/011
Ziekte		08/010
Zorgvuldige voorbereiding		08/020
Zorgvuldigheid		08/025

ARTIKELSGEWIJSREGISTER

Artikel

Uitspraaknummer

WHW

art. 7.32 lid 5 aanhef en onderdeel c	08/035.1
art. 7.37 lid 1	08/008
art. 7.42	08/011
art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel e	08/025
art. 7.42 lid 2	08/025
art. 7.43 lid 1	07/071
art. 7.43 lid 2	07/071, 08/042
art. 7.43 lid 3	07/071
art. 7.44 lid 1	07/071
art. 7.49	08/011
art. 7.49a	08/011
art. 7.49 lid 5	07/063
art. 7.51	08/043
art. 7.57e	08/014, 08/021, 08/021.1, 08/022, 08/022.1, 08/024, 08/024.1, 08/031.5
art. 7.57h	08/032.5
art. 7.66	08/043
art. 7.66 lid 1	07/064
art. 17.10	07/064

Awb

art. 3:2	08/020
art. 3:41	08/009
art. 6:7	08/009
art. 6:8 lid 1	08/009
art. 6:11	08/009
art. 6:20 lid 6	08/032.5
art. 7:1a	08/035.1
art. 7:3 aanhef en onderdeel b	08/024, 08/024.1
art. 7:13	08/032.5
art. 8.52	08/032.5
art. 8:72 lid 4	08/011
art. 8:81	08/006.4, 08/021, 08/021.1, 08/022, 08/022.1, 08/024, 08/024.1, 08/035.1
art. 8:84	08/035.1
art. 8:86	08/021, 08/021.1, 08/022, 08/022.1, 08/024, 08/024.1

EVRM Eerste proctocol

art. 2	08/035.1
art. 8	08/008

IVESCR

art. 13	08/035.1
---------	----------

Hogeschool INHOLLAND

Studiegids

art. 15, eerste lid onderdeel e	08/025
---------------------------------	--------

Rijksuniversiteit Groningen

Afstudeerfondsregeling 2004-2007

art. 14 lid 1 aanhef en onderdeel c	08/010
-------------------------------------	--------

Onderwijs en Examenregeling 2006-2007

art. 38 lid 2	08/018
---------------	--------

Technische Universiteit Delft

Regeling Afstudeersteun Studenten

art. 1.15
art. 5 lid 4

07/070
07/070

Universiteit van Amsterdam

Richtlijnen Aanmelding en Inschrijving 2008/2009

art. 5 lid 2
art. 10

08/042
08/042

Uitvoeringsbesluit UvA 2008-2009

art. 15.3
art. 20

08/020
08/020

Universiteit Leiden

Regeling gebruik universitaire gebouwen, terreinen en andere voorzieningen

art. 6

08/032.5

Bestuurs- en beheersreglement

art. 37

08/032.5

Universiteit Utrecht

Inschrijfrichtlijnen punt 2B onderdeel a en 3cFOS-regeling

07/063

Zakenregister

2007/063	27 februari 2008
2007/064	21 januari 2008
2007/070	1 april 2008
2007/071	31 maart 2008
2008/006.4	1 april 2008
2008/008	20 juni 2008
2008/009	21 juli 2008
2008/010	28 juli 2008
2008/011	28 juli 2008
2008/014	21 juli 2008
2008/018	28 juli 2008
2008/020	3 november 2008
2008/021	4 juni 2008
2008/021.1	4 juni 2008
2008/022	4 juni 2008
2008/022.1	4 juni 2008
2008/024	4 juni 2008
2008/024.1	4 juni 2008
2008/025	3 november 2008
2008/031.5	21 juli 2008
2008/032.5	26 augustus 2008
2008/035.1	28 augustus 2008
2008/042	24 november 2008
2008/043	24 november 2008

INSTELLINGSREGISTER

Instelling

Uitspraaknummer

Erasmus Universiteit Rotterdam	08/021, 08/021.1, 08/022, 08/022.1, 08/024, 08/24.1
Hogeschool van Amsterdam	07/071
Hogeschool Inholland	08/025, 08/035.1
Rijksuniversiteit Groningen	08/010, 08/011, 08/018
Technische Universiteit Delft	07/070
Universiteit van Amsterdam	08/009, 08/020, 08/031.5
Universiteit Leiden	08/008, 08/032.5
Universiteit Utrecht	07/063, 08/043
Vrije Universiteit Amsterdam	07/064, 08/014, 08/042

Zaaknummer: 2007/063
Rechter(s): mrs. Nijenhof, Borman, Kleijn
Datum uitspraak: 27 februari 2008
Partijen: Appellant tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden: Algemeen verbindend voorschrift, fatale termijn, gelijkheidsbeginsel, restitutie collegegeld, uitschrijving
Artikelen: WHW art. 7.49 lid 5; Inschrijfrichtlijnen punt 2B onderdeel a en 3C
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.5. Van ongelijkheid tussen studenten die in hetzelfde studiejaar afstuderen is geen sprake. Voor allen geldt immers dat uiterlijk op 30 november volgend op het studiejaar van afstuderen het verzoek moet zijn ingediend. Appellant die is afgestudeerd in mei 2006, heeft zelfs meer dan de minimale termijn gehad om het verzoek in te dienen.
Appellants betoog dat hij onvoldoende was geïnformeerd over de uiterste datum waarop het verzoek kon worden gedaan mist elke grond. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is niet gebleken dat verweerder op onvoldoende wijze schriftelijk en via diens website bekendheid heeft gegeven aan de uitschrijvingsprocedure bij afstuderen en het daaraan gekoppelde uiterste tijdstip van indiening van het verzoek tot restitutie van collegegeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te, [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, gevestigd te, Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, gedagtekend 25 april 2007, heeft appellant verweerder verzocht om gedeeltelijke restitutie van betaald collegegeld in verband met diens afstuderen in mei 2006.

Bij besluit van 27 april 2007 is daarop namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 8 juni 2007 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 25 september 2007, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 2 november 2007, bij het College ingekomen op 5 november 2007, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 5 december 2007.

Bij brief van 21 januari 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 februari 2008, waar appellant in persoon en verweerder vertegenwoordigd door mr. S. Polak, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.49, vijfde lid, van de wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) geschiedt terugbetaling van collegegeld overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard.

Verweerder heeft Inschrijfrichtlijnen (hierna: richtlijnen) vastgesteld. Ingevolge punt 2B, onderdeel a, van de richtlijnen, komt een verzoek tot uitschrijving op grond van afstuderen voor inwilliging in aanmerking indien het verzoek en de daarbij over te leggen bescheiden uiterlijk op 30 november volgend op het studiejaar waarop het verzoek tot uitschrijving betrekking heeft, door het hoofd CSA is ontvangen.

Ingevolge punt 3C van de richtlijnen zorgt het hoofd CSA er voor dat voor elke maand die in dat studiejaar nog resteert, een twaalfde gedeelte van het betaalde collegegeld wordt terugbetaald.

2.2. Appellant betoogt dat punt 2B onderdeel a in strijd is met het gelijkheidsbeginsel omdat voor een student de termijn waarbinnen hij om uitschrijving en om restitutie van collegegeld kan verzoeken, weliswaar na afloop van het studiejaar tenminste 3 maanden bedraagt, maar afhankelijk van het moment van afstuderen langer kan zijn. Voorts stelt hij dat de informatie dienaangaande inadequaet is geweest.

2.3. Verweerder heeft in het verweerschrift het beroep gemotiveerd weersproken.

2.4. Het College overweegt dat verweerders Inschrijfrichtlijnen krachtens wettelijk voorschrift vastgestelde algemeen verbindend voorschriften zijn. Het is niet de taak van de rechter om zulke voorschriften te beoordelen op hun maatschappelijke aanvaardbaarheid. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat de inhoud van punt 2B, onderdeel a, van de richtlijnen in strijd is met een hogere regeling.

2.5. Van ongelijkheid tussen studenten die in hetzelfde studiejaar afstuderen is geen sprake. Voor allen geldt immers dat uiterlijk op 30 november volgend op het studiejaar van afstuderen het verzoek moet zijn ingediend. Appellant die is afgestudeerd in mei 2006, heeft zelfs meer dan de minimale termijn gehad om het verzoek in te dienen.

Appellants betoog dat hij onvoldoende was geïnformeerd over de uiterste datum waarop het verzoek kon worden gedaan mist elke grond. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is niet gebleken dat verweerder op onvoldoende wijze schriftelijk en via diens website bekendheid heeft gegeven aan de uitschrijvingsprocedure bij afstuderen en het daaraan gekoppelde uiterste tijdstip van indiening van het verzoek tot restitutie van collegegeld.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing
Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2007/064
Rechter(s): mrs. Loeb, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak: 21 januari 2008
Partijen: Appellant tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden: Beëindiging (doctoraal) opleiding, bevoegdheid
Artikelen: WHW art. 7.66 lid 1, 17. 10
Uitspraak: Onbevoegd
Hoofdoverwegingen: Het besluit van verweerder om de doctoraalopleiding Econometrie per 1 september 2007 te beëindigen is, evenmin als het voormelde voorstel, een beslissing, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW. Daartegen staat derhalve geen beroep bij het College open.

Proces-verbaal van openbare mondelinge uitspraak van 21 januari 2008 door mr. R.W.L. Loeb, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. H. Troostwijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. C.M. Woestenburg-Bertels, als secretaris,

in de zaak van:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
tegen
het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam te Amsterdam, verweerder,

in het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder om de doctoraalopleiding Econometrie per 1 september 2007 af te schaffen en het voorstel van de examencommissie Econometrie aan appellant om in te stromen naar de 'Bachelor-Master-structuur'.

De behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 21 januari 2008, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. A.M. van Donk, werkzaam bij verweerdere universiteit, zijn verschenen. Het College heeft zich onbevoegd verklaard om van het door appellant ingestelde beroep kennis te nemen.

Overwegingen

Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: de WHW) oordeelt het College bij uitsluiting, voor zover niet op grond van artikel 7.61, eerste lid, beroep openstaat op een college van beroep voor de examens, dan wel niet op grond van artikel 7.68 beroep openstaat op een college van beroep voor het bijzonder onderwijs, over het beroep dat door een betrokkene is ingesteld tegen een beslissing, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van hoofdstuk 7 van de wet met het oog op inschrijving, beslissingen genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 3 van dat hoofdstuk en beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van artikel 17. 10 van de wet.

Het besluit van verweerder om de doctoraalopleiding Econometrie per 1 september 2007 te beëindigen is, evenmin als het voormelde voorstel, een beslissing, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW. Daartegen staat derhalve geen beroep bij het College open.

□

Zaaknummer: 2007/070
Rechter(s): mrs. Olivier, Mollee. Kleijn,
Datum uitspraak: 1 april 2008
Partijen: Appellant tegen Technische Universiteit Delft
Trefwoorden: Bestuursbeurs, bestuursfunctie, garantiemaanden
Artikelen: Regeling Afstudeersteun Studenten art. 1.15 en 5 lid 4

Uitspraak: Gegrond
Hoofdoverwegingen: Het College volgt verweerder niet in diens betoog. Ter zitting heeft verweerder niet weersproken dat appelland het bestuurslidmaatschap voor de VvTP fulltime heeft vervuld. De omstandigheid dat appelland voor deze bestuurlijke activiteit 9 garantiemaanden heeft aangevraagd en verkregen neemt niet weg dat wel sprake is van een bestuurlijke activiteit van tenminste 10 maanden, zoals ook blijkt uit de ter zake door de studieadviseur afgegeven verklaring van 30 juni 2005. In artikel 1.15 van de Regeling wordt niet als voorwaarde gesteld dat er sprake is van een bestuurlijke activiteit, waarvoor tenminste 10 garantiemaanden zijn verkregen. Inhoud en strekking van de Regeling dwingen er ook niet toe dit artikel in die zin te lezen. Naar het oordeel van het College staat aldus vast dat door appelland is voldaan aan het bepaalde bij artikel 1.15 van de Regeling en dat voor appelland het maximaal aantal te ontvangen garantiemaanden over de gehele studiekeerperiode ingevolge die Regeling 18 bedraagt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [naam woonplaats], appelland,
en
het college van bestuur van de Technische Universiteit Delft, gevestigd te Delft, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 20 maart 2007, bij verweerder binnen gekomen op 9 mei 2007, heeft appelland verweerder verzocht om hem 17 garantiemaanden financiële ondersteuning toe te kennen.

Op dat verzoek is bij besluit van 22 juni 2007 namens verweerder beslist dat appelland 12 garantiemaanden worden toegewezen.

Bij brief van 11 juli 2007 heeft appelland daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 15 november 2007, heeft verweerder het daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appelland bij brief van 20 december 2007, bij het College ingekomen op 24 december 2007, beroep ingesteld.

Bij brief van 25 februari 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 maart 2008, waar appelland in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door mr. J.J. Nuijten en A.G.K. Dibbet, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 5, vierde lid, van de Regeling Afstudeersteun Studenten (RAS) (hierna: de Regeling), ontvangt een student maximaal 12 garantiemaanden afstudeersteun, met dien verstande dat in geval van het verrichten van een fulltime bestuurlijke activiteit een maximum van 18 garantiemaanden geldt.

Ingevolge artikel 1.15 van de Regeling wordt onder "Fulltime bestuurlijke activiteiten" verstaan: "een bestuurlijke activiteit van tenminste 10 maanden."

2.2. Appelland heeft, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat hij voor de Vereniging voor Technische Physica (VvTP) in het studiejaar 2005-2006 een fulltime bestuursfunctie heeft uitgevoerd, los van het gegeven dat hij daarvoor 9 maanden heeft aangevraagd, en dat hij om die reden meent recht te hebben op de aangevraagde 17 garantiemaanden. Voorts dat de door hem gevolgde procedure bij de studievereniging al jarenlang door verweerder werd geaccepteerd.

2.3. Verweerder heeft in het verweerschrift, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat appelland voor de bestuursfunctie bij de VvTP zelf 9 garantiemaanden heeft aangevraagd en daarnaast nog een andere bestuursfunctie heeft uitgeoefend en dat hij voor beide bestuursfuncties op grond van de Regeling maximaal 12 garantiemaanden toegekend kan krijgen. Voorts dat hij geen bezwaar heeft gemaakt tegen de toekenning van 9 garantiemaanden voor zijn bestuurslidmaatschap voor de VvTP. Van het bestaan van enige usance tot uitkering van een groter aantal garantiemaanden is verweerder niets bekend.

2.4. Het College volgt verweerder niet in diens betoog. Ter zitting heeft verweerder niet weersproken dat appelland het bestuurslidmaatschap voor de VvTP fulltime heeft vervuld. De omstandigheid dat appelland voor deze bestuurlijke activiteit 9 garantiemaanden heeft aangevraagd en verkregen neemt niet weg dat wel sprake is van een bestuurlijke activiteit van tenminste 10 maanden, zoals ook blijkt uit de ter zake door de studieadviseur afgegeven verklaring van 30 juni 2005. In artikel 1.15 van de Regeling wordt niet als voorwaarde gesteld dat er sprake is van een bestuurlijke activiteit,

waarvoor tenminste 10 garantiemaanden zijn verkregen. Inhoud en strekking van de Regeling dwingen er ook niet toe dit artikel in die zin te lezen.

Naar het oordeel van het College staat aldus vast dat door appellant is voldaan aan het bepaalde bij artikel 1.15 van de Regeling en dat voor appellant het maximaal aantal te ontvangen garantiemaanden over de gehele studieperiode ingevolge die Regeling 18 bedraagt.

2.5. Aan appellant zijn over zijn studiejaren 2004 tot en met 2006/2007 respectievelijk 1, 12 en 4, dus in totaal 17 garantiemaanden toegekend. Het College merkt hierbij op dat appellant ook niet heeft gevraagd om hem in afwijking hiervan over het studiejaar 2005/2006 meer dan 12 garantiemaanden toe te kennen en al evenmin om hem voor zijn bestuursfunctie bij de VvTP meer dan 9 garantiemaanden toe te kennen. Het College is van oordeel dat, nu dit aantal blijft binnen het voor appellant geldende maximum, het in overeenstemming is met de Regeling om aan appellant de gevraagde garantiemaanden toe te kennen.

2.6. Het bestreden besluit is dan ook genomen in strijd met de Regeling en moet op die grond worden vernietigd.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.8. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 15 november 2007;
- III. bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met in achtneming van deze uitspraak;
- IV. gelast dat de Technische Universiteit Delft aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 39,-- (zegge: negenendertig euro) vergoedt;
- V. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten ten bedrage van € 3,60 (zegge: drie euro en zestig cent), te betalen door de Technische Universiteit Delft.

□

Zaaknummer:	2007/071
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, Borman, Kleijn
Datum uitspraak:	31 maart 2008
Partijen:	Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden:	Algemeen verbindend voorschrift, beleidsvrijheid, differentiatie, collegegeld, duale opleiding, instellingscollegegeld, leeftijdsgrens(30 jaar)
Artikelen:	WHW art. 7.43 lid 1, 2 en 3, 7.44 lid 1
Uitspraak:	Ongegrond.
Hoofdoverwegingen:	2.6. Zoals het College eerder heeft overwogen, onder meer in zijn uitspraak van 10 februari 2004, in zaak nr. 2003/032, moet een regeling tot vaststelling van collegegeld voor voltijdse opleidingen, worden aangemerkt als algemeen verbindend voorschrift. Dat geldt evenzo ten aanzien van een regeling tot vaststelling van collegegeld voor deeltijdse of duale opleidingen. 2.7. Ingevolge voormeld artikel 7.44 van de WHW heeft verweerder beleidsvrijheid met betrekking tot de vaststelling van de hoogte van het voor de duale opleidingen verschuldigde collegegeld. Dat de daadwerkelijke voor die opleidingen gemaakte kosten niet overeenkomen met de hoogte van het door verweerder vastgestelde collegegeld, biedt evenwel geen grond voor het oordeel dat verweerder gehouden is de desbetreffende opleidingen tegen kostprijs aan te bieden. Het College overweegt in dat verband dat er geen aanleiding bestaat te veronderstellen dat de hoogte van het instellingscollegegeld dat in rekening is gebracht op zichzelf genomen de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie voor toegang tot het onderwijs te buiten gaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 7 juli 2007 heeft appellant verweerder verzocht het instellingscollegegeld voor duaal onderwijs aan de Hogeschool van Amsterdam te verlagen en het verschil met het reeds door hem voldane bedrag aan hem terug te betalen.

Bij besluit van 16 juli 2007 heeft verweerder dat verzoek afgewezen.

Bij brief van 24 augustus 2007 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt

Bij besluit van 9 november 2007, heeft verweerder het gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 20 december 2007, beroep ingesteld.

Bij brief van 7 februari 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 februari 2008, waar appellant in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het bestreden besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat een verschil bestaat tussen het wettelijk collegegeld, dat door de overheid wordt vastgesteld, en het instellingscollegegeld, dat ingevolge artikel 7.44 van de wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) door verweerder wordt vastgesteld. Voor de duale variant van het onderwijs zijn studenten het instellingscollegegeld verschuldigd. Verweerder heeft het bedrag voor die variant vastgesteld op bedrijfseconomische gronden, waarbij tevens rekening is gehouden met het feit dat studenten die de duale variant van de opleiding volgen naast studiefinanciering ook hun eigen inkomsten genieten. Verweerder ziet geen aanleiding en geen mogelijkheid om van de hoogte van het instellingscollegegeld af te wijken en handhaaft het besluit van 16 juli 2007.

2.2. In beroep heeft appellant, samengevat weergegeven, aangevoerd dat verweerder niet betwist dat hij een hoger bedrag in rekening brengt voor de duale variant van de opleiding dan deze daadwerkelijk kost en dat verweerder met de term 'bedrijfseconomische gronden' onvoldoende heeft gemotiveerd waarom niet van de hoogte van het instellingscollegegeld kan worden afgeweken. Ter onderbouwing van zijn standpunt dat verweerder wel degelijk kan afwijken van de hoogte daarvan, wijst appellant op de lagere tarieven die voor duaal onderwijs worden gehanteerd door onder meer de Vrije Universiteit van Amsterdam.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog aangevoerd dat de middelen die worden verkregen door het hanteren van het tarief voor het duaal onderwijs worden gebruikt om investeringen te doen die de kwaliteit van het gehele onderwijs in de hogeschool ten goede komen. Hoewel verweerder formeel de bevoegdheid heeft om een lager tarief vast te stellen voor duaal onderwijs, is dat feitelijk niet mogelijk, omdat voormelde bedrijfseconomische reden aan het handhaven van het huidige tarief ten grondslag ligt.

2.4. In artikel 7.43, eerste lid, van de WHW, is bepaald dat bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool een collegegeld is verschuldigd van € 1329,58 door degene die voor de aanvang van het studiejaar de leeftijd van 30 jaren nog niet heeft bereikt en die de nationaliteit bezit van een staat is die partij is bij de Overeenkomst betreffende de EER of een niet tot die categorie behorende vreemdeling is die studiefinanciering geniet krachtens de Wet studiefinanciering 2000.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel is bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool een door het instellingsbestuur vast te stellen collegegeld verschuldigd door degene die niet onder het bereik van het eerste lid valt. Het collegegeld bedraagt ten minste € 1329,58.

In het derde lid is bepaald dat het instellingsbestuur tijdig voor de aanvang van het studiejaar zorgdraagt voor openbaarmaking van de op grond van het tweede lid vastgestelde bedragen en stelt het regels van procedurele aard vast met betrekking tot de toepassing van dat lid.

In artikel 7.44, eerste lid, van de WHW, is bepaald dat voor de inschrijving als student voor een deeltijdse of duale opleiding aan een universiteit of hogeschool het instellingsbestuur het collegegeld vast stelt. Het collegegeld bedraagt ten minste € 567,23.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel is het derde lid van artikel 7.43 van overeenkomstige toepassing.

2.5. Uit de gedingstukken en het onderzoek ter zitting is gebleken dat verweerder het instellingscollegegeld voor duaal onderwijs aan de hogeschool heeft vastgesteld op € 1519,00.

2.6. Zoals het College eerder heeft overwogen, onder meer in haar uitspraak van 10 februari 2004, in zaak nr. 2003/032, moet een regeling tot vaststelling van collegegeld voor voltijdse opleidingen, worden aangemerkt als algemeen verbindend voorschrift. Dat geldt evenzo ten aanzien van een regeling tot vaststelling van collegegeld voor deeltijdse of duale opleidingen.

2.7. Ingevolge voormeld artikel 7.44 van de WHW heeft verweerder beleidsvrijheid met betrekking tot de vaststelling van de hoogte van het voor de duale opleidingen verschuldigde collegegeld. Dat de daadwerkelijke

voor die opleidingen gemaakte kosten niet overeenkomen met de hoogte van het door verweerder vastgestelde collegegeld, biedt evenwel geen grond voor het oordeel dat verweerder gehouden is de desbetreffende opleidingen tegen kostprijs aan te bieden. Het College overweegt in dat verband dat er geen aanleiding bestaat te veronderstellen dat de hoogte van het instellingscollegegeld dat in rekening is gebracht op zichzelf genomen de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie voor toegang tot het onderwijs te buiten gaat.

2.8. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat het verweerder was toegestaan het collegegeld in rekening te brengen naar een bedrag als ten aanzien van appellant is geschied. Hetgeen door appellant in beroep is aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden. Het beroep zal ongegrond verklaard worden.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2008/006.4 [vervolg 2007/050]
Rechter(s): mrs. Olivier, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak: 1 april 2008
Partijen: Verzoekster
Trefwoorden: Herziening, nieuwe feiten en omstandigheden
Artikelen: Awb art. 8:88 lid 1
Uitspraak: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen: 2.4. In de uitspraak van 21 december 2007 heeft het College de omvang van de aan verzoekster in verband met het vernietigde besluit toekomstige schadevergoeding vastgesteld. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van die uitspraak, anders dan naar aanleiding van in het hiervoor weergegeven artikel 8:88 van de Awb bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het betoog van verzoekster dat zij ook voor andere schadeposten een vergoeding had moeten krijgen, berust echter niet op feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 8:88, eerste lid, van de Awb.

Uitspraak op het verzoek van

[naam verzoekster], wonende te [naam woonplaats], verzoekster,

om herziening van de uitspraak van het College van 21 december 2007, in zaak nr. CBHO 2007/050.

1. Procesverloop

Bij brief van 22 januari 2008 heeft verzoekster het College verzocht de uitspraak van 21 december 2007 in zaak nr. CBHO 2007/050 te herzien.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 maart 2008, waar verzoekster in persoon is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In voormelde uitspraak van 21 december 2007 heeft het College het beroep van verzoekster tegen het besluit van het college van bestuur van de Hogeschool van Beeldende Kunsten, Muziek en Dans, gevestigd te Den Haag, (hierna: de Academie) van 18 juli 2007 gegrond verklaard, dat besluit vernietigd, en bepaald dat de rechtsgevolgen van dat besluit geheel in stand blijven. Voorts heeft het College met toepassing van artikel 8:73 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) de Academie veroordeeld om bij wege van schadevergoeding het over de periode van 1 september 2006 tot en met 18 december 2006 door verzoekster voldane collegegeld aan haar te restitueren en om aan haar daarnaast nog een vergoeding van € 1000,- te betalen. Het College heeft het meer en anders gevorderde afgewezen.

2.2. Aan haar verzoek heeft verzoekster ten grondslag gelegd dat het College ten onrechte niet bij de berekening van de aan haar door de Academie te vergoeden kosten heeft betrokken:

- de door haar gemaakte reiskosten in de periode van 4 september 2006 tot en met 22 januari 2007 ad € 244,10;

- de door haar gemaakte en te maken extra-reiskosten naar de Rietveld academie in Amsterdam over een periode van drie studie jaren ad € 2.205,-;

- het verschil met het door haar aan de Rietveld academie te betalen hogere collegegeld over drie studie jaren ad € 2.850,-.

Tenslotte heeft appellante ook ter zitting nog verzocht om een vergoeding van psychische schade en inkomstenderving.

Appellante verzoekt de uitspraak te herzien en haar alsnog vergoeding van deze door haar aangegeven schadeposten toe te kennen.

- 2.3. Ingevolge artikel 8:88, eerste lid, van de Awb kan op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden uitspraak worden herzien op grond van feiten en omstandigheden die:
- hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak;
 - bij de indiener van het verzoekschrift vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en
 - waren zij bij het college eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden.

2.4. In de uitspraak van 21 december 2007 heeft het College de omvang van de aan verzoekster in verband met het vernietigde besluit toekomende schadevergoeding vastgesteld. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van die uitspraak, anders dan naar aanleiding van in het hiervoor weergegeven artikel 8:88 van de Awb bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het betoog van verzoekster dat zij ook voor andere schadeposten een vergoeding had moeten krijgen, berust echter niet op feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 8:88, eerste lid, van de Awb. Het verzoek dient daarom als ongegrond te worden afgewezen.

- 2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer: 2008/008
Rechter(s): mrs. Loeb, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak: 20 juni 2008
Partijen: Appellant tegen Universiteit Leiden
Trefwoorden: Bijzondere omstandigheden, inschrijving, ontzegging toegang, geaardheid student, proportionaliteit, wetsinterpretatie
Artikelen: WHW art.7.37 lid 1, EVRM art.8
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoorwegingen: 2.4. Ingevolge artikel 7.37, eerste lid, van de WHW, voor zover thans van belang, staat inschrijving open voor degene die voldoet aan de in titel 2 van hoofdstuk 7 van de WHW gestelde eisen, onverminderd artikel 7.8b, vijfde lid.
Uit deze bepaling volgt dat een student in beginsel voor de door hem beoogde opleiding wordt ingeschreven, indien aan de gestelde vereisten voor inschrijving is voldaan. Anders dan appellant betoogt, houdt de term 'staat inschrijving open' niet in dat het om een gebonden bevoegdheid gaat. Die bewoordingen van de bepaling brengen mee dat de inschrijving van een student onder bijzondere omstandigheden om dringende redenen kan worden geweigerd, ook indien aan de in die bepaling gestelde eisen voor toelating is voldaan. De toelichting bij de bepaling kan niet leiden tot een uitleg die zich niet met de bewoordingen ervan verdraagt.
2.5. Het in beroep aangevoerde geeft voorts geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft mogen stellen dat de eigenschappen van appellant, die zich als pedofiel bekend en het hebben van pedofiele betrekkingen publiekelijk voorstaat, zozeer haaks staan op hetgeen de wetenschappelijke opleiding in de Pedagogische Wetenschappen als uitgangspunt voor de opleiding hanteert, dat het volgen van de studie pedagogiek door hem zich niet met de essentie van die opleiding verdraagt en de opleiding zal ontwrichten.
Prof. dr. M.H. van IJzendoorn, hoogleraar Pedagogische wetenschappen, werkzaam bij verweerders universiteit, en prof. mr. P.F. van der Heijden, rector magnificus van verweerders universiteit, hebben ter zitting de te verwachten effecten voor de universiteit van een inschrijving van appellant, die zich openlijk in de media als pedofiel afficheert, nader toegelicht. Zo is verweerder intussen gebleken dat de verschillende instellingen op pedagogisch vlak, waarmee het Departement Pedagogische Wetenschappen samenwerkt, het vertrouwen in dat Departement zullen opzeggen en de samenwerking ermee zullen beëindigen, indien het risico bestaat dat zij appellant als stagiair binnen hun instelling zullen krijgen en verwacht verweerder dat ouders hun kinderen bij inschrijving van appellant als student niet meer aan de zorg van het departement zullen toevertrouwen of toestemming zullen geven voor het gebruik van beeldmateriaal van hun kinderen, tengevolge waarvan verplichte practica niet meer kunnen plaatsvinden en geen gebruik meer kan worden gemaakt van zulk beeldmateriaal, dat een belangrijk didactisch middel vormt voor de pedagogische opleidingen. Dat betekent dat studenten die thans een opleiding bij het Departement Pedagogiek volgen of beogen, hun opleiding niet zullen kunnen afronden.
Gezien deze uitzonderlijke te verwachten gevolgen van inschrijving van appellant voor verweerders universiteit en het Departement Pedagogiek in het bijzonder, die het College niet onaannemelijk voorkomen en appellant niet, althans niet gemotiveerd, heeft weersproken, is in dit geval sprake van zodanig bijzondere omstandigheden, dat verweerder de inschrijving van appellant voor de door hem beoogde opleiding orthopedagogiek heeft mogen weigeren, als hij heeft gedaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [naam woonplaats], appelland,
en
het college van bestuur van de Universiteit Leiden, gevestigd te Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juni 2007 heeft verweerder, geweigerd om appelland in te schrijven als student voor de studie Pedagogische Wetenschappen aan verweerdere universiteit.

Bij besluit van 21 januari 2008 heeft verweerder, voor zover thans van belang, het door appelland daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appelland bij faxbericht, bij het College ingekomen op 23 maart 2008, beroep ingesteld. Op 4 april 2008 heeft hij de gronden van beroep aangevuld.

Bij brief van 13 mei 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 26 mei 2008, waar appelland in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. ing. A. Klein, advocaat te Arnhem, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E.J. Daalder, advocaat te Den Haag, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het besluit van 21 januari 2008 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, inschrijving van appelland, die zich openlijk als pedoseksueel afficheert, voor de door hem beoogde studie een ernstige inbreuk zou vormen op de vertrouwensrelatie die de universiteit in het algemeen en het Departement Pedagogische Wetenschappen in het bijzonder met alle daarbij betrokkenen heeft. Anders dan de Commissie voor de beroep- en bezwaarschriften (hierna: de commissie), stelt verweerder zich op het standpunt dat bij de beslissing om appelland niet in te schrijven aan artikel 13 van het Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten en artikel 2 van het Eerste Protocol bij het Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) niet de betekenis toekomt die appelland daaraan gehecht wil zien, omdat voormeld artikel 13 geen rechtstreeks werkende verdragsbepaling is en het uit voormeld artikel 2 voortvloeiende recht op onderwijs niet inhoudt dat een ieder iedere wetenschappelijke opleiding die hij verkiest mag volgen. De uitzonderlijke positie van appelland brengt met zich dat hij niet zonder meer als iedere andere student voor inschrijving in aanmerking komt, aldus verweerder. Daarbij is van belang dat in het geval van inschrijving van appelland ook de rechten van derden, in het bijzonder het door artikel 8 van het EVRM gegarandeerde recht op bescherming van persoonlijke levenssfeer, in het geding zijn. Nu uit voormeld artikel 2 niet voortvloeit dat een inbreuk op het recht op onderwijs een uitdrukkelijke wettelijke grondslag behoeft en het recht voor het stellen van het vereiste van een zodanige grondslag ook overigens geen aanknopingspunten biedt, volstaat als grondslag voor de weigering de inherente bevoegdheid van verweerder, die voortvloeit uit de eigen autonomie van de universiteit als onderwijsinstelling. Ingevolge de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) zijn universiteiten zelfstandige instellingen die binnen de wettelijke grenzen hun inrichting in vrijheid mogen bepalen. Die vrijheid komt tot uitdrukking in artikel 9.4 van de WHW, dat bepaalt dat het College van Bestuur een bestuurs- en beheersreglement vaststelt ter regeling van het bestuur, het beheer en de inrichting, aldus verweerder. Ingevolge het vastgestelde Bestuurs- en beheersreglement is verweerder verantwoordelijk voor de veiligheid en welzijn van het personeel en studenten. Hij kan daarvoor niet meer instaan, indien appelland zal worden toegelaten. Voorts verzet artikel 7.37, eerste lid, van de WHW zich er niet tegen om appelland om voormelde reden niet in te schrijven, nu de tekst van die bepaling geen aanknopingspunten biedt om aan te nemen dat het daarbij om een gebonden bevoegdheid gaat. Bovendien volgt uit de geschiedenis van de totstandkoming van de bepaling niet dat ook ingeval van zeer bijzondere omstandigheden een verzoek tot inschrijving nimmer mag worden afgewezen, indien niet aan de in die bepaling opgenomen vereisten wordt voldaan. Gezien de in dit geval bij de inschrijving betrokken belangen, zijn de gevolgen van inschrijving van appelland voor de door hem beoogde studie zo ingrijpend en tasten zij de belangen van derden zozeer aan, dat artikel 7.37, eerste lid, van de WHW, mede in het licht van artikel 8 van het EVRM, zo moet worden uitgelegd, dat deze bepaling grondslag biedt voor de weigering appelland in te schrijven, aldus verweerder.

Zo de wettelijke regeling toch zo zou moeten worden uitgelegd, dat de bepaling die grondslag niet biedt, dan is, volgens verweerder, het buiten toepassing laten van de wetsbepaling aangewezen, omdat toepassing in verband met deze, bij de totstandkoming van de bepaling niet verdisconteerde, omstandigheden in strijd zou komen met fundamentele rechtsbeginselen, in het bijzonder zoals neergelegd in artikel 8 van het EVRM.

2.2. In beroep heeft appelland aangevoerd dat, samengevat weergegeven, zoals de commissie heeft overwogen, artikel 7.37 van de WHW, mede gezien de geschiedenis van de totstandkoming van de bepaling, aldus moet worden uitgelegd dat degene die aan de gestelde onderwijskundige, administratieve en financiële vereisten voor inschrijving heeft voldaan, dient te worden ingeschreven, dan wel recht heeft op inschrijving. De in die bepaling opgedragen beoordeling is slechts of aan die vereisten is voldaan. Nu de bevoegdheid in artikel 7.37 van de WHW aldus gebonden is, had verweerder zich dienen te beperken tot een louter mechanische wetstoepassing. Verweerder heeft, door zich op het standpunt te stellen dat hem de bevoegdheid toekomt om,

wanneer zich een dringende reden daartoe voordoet, de inschrijving van een student te weigeren, miskend dat het niet aan hem, maar aan de wetgever is om de bevoegdheden vast te stellen. Dat thans een wetsvoorstel wordt voorbereid om onder meer kwesties als deze te regelen, is daarvan een bevestiging, aldus appelland. Tot slot betoogt hij dat, nu de noodzakelijke wettelijke grondslag voor de weigering hem in te schrijven voor de door hem beoogde studie ontbreekt, de afweging tussen zijn belang en de belangen van derden, als bedoeld in artikel 8 van het EVRM, onbesproken kan blijven.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog aangevoerd dat instellingen voor hoger onderwijs – zowel bijzondere, als openbare – los van de door de WHW verleende specifieke bevoegdheden een aan de eigen autonomie inherente bevoegdheid hebben om binnen de door de WHW en andere wetten, zoals de Algemene wet gelijke behandeling en de redelijkheid en billijkheid, onderscheidenlijk de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, gestelde grenzen, studenten af te wijzen of te verwijderen. Voorts zou het functioneren van het Departement Pedagogische Wetenschappen door de toelating van appelland in gevaar komen, niet slechts vanwege de invloed die diens aanwezigheid op medewerkers en studenten zou hebben, maar ook vanwege de schade aan de goede naam van de faculteit. Verweerder concludeert dat artikel 7.37, eerste lid, van de WHW voor een college van bestuur niet de verplichting met zich brengt om een ieder die aan de voor inschrijving gestelde eisen voldoet onder alle omstandigheden tot de opleiding toe te laten. Een college van bestuur zal een betrokkene kunnen weigeren, wanneer bijzondere omstandigheden daartoe nopen. Dat is in het onderhavige geval zo, aldus verweerder.

2.4. Ingevolge artikel 7.37, eerste lid, van de WHW, voor zover thans van belang, staat inschrijving open voor degene die voldoet aan de in titel 2 van hoofdstuk 7 van de WHW gestelde eisen, onverminderd artikel 7.8b, vijfde lid.

Uit deze bepaling volgt dat een student in beginsel voor de door hem beoogde opleiding wordt ingeschreven, indien aan de gestelde vereisten voor inschrijving is voldaan. Anders dan appelland betoogt, houdt de term 'staat inschrijving open' niet in dat het om een gebonden bevoegdheid gaat. Die bewoordingen van de bepaling brengen mee dat de inschrijving van een student onder bijzondere omstandigheden om dringende redenen kan worden geweigerd, ook indien aan de in die bepaling gestelde eisen voor toelating is voldaan. De toelichting bij de bepaling kan niet leiden tot een uitleg die zich niet met de bewoordingen ervan verdraagt.

2.5. Het in beroep aangevoerde geeft voorts geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft mogen stellen dat de eigenschappen van appelland, die zich als pedofiel bekend en het hebben van pedofiele betrekkingen publiekelijk voorstaat, zozeer haaks staan op hetgeen de wetenschappelijke opleiding in de Pedagogische Wetenschappen als uitgangspunt voor de opleiding hanteert, dat het volgen van de studie pedagogiek door hem zich niet met de essentie van die opleiding verdraagt en de opleiding zal ontwrichten.

Prof. dr. M.H. van IJzendoorn, hoogleraar Pedagogische wetenschappen, werkzaam bij verweerdere universiteit, en prof. mr. P.F. van der Heijden, rector magnificus van verweerdere universiteit, hebben ter zitting de te verwachten effecten voor de universiteit van een inschrijving van appelland, die zich openlijk in de media als pedofiel afficheert, nader toegelicht. Zo is verweerder intussen gebleken dat de verschillende instellingen op pedagogisch vlak, waarmee het Departement Pedagogische Wetenschappen samenwerkt, het vertrouwen in dat Departement zullen opzeggen en de samenwerking ermee zullen beëindigen, indien het risico bestaat dat zij appelland als stagiair binnen hun instelling zullen krijgen en verwacht verweerder dat ouders hun kinderen bij inschrijving van appelland als student niet meer aan de zorg van het departement zullen toevertrouwen of toestemming zullen geven voor het gebruik van beeldmateriaal van hun kinderen, tengevolge waarvan verplichte practica niet meer kunnen plaatsvinden en geen gebruik meer kan worden gemaakt van zulk beeldmateriaal, dat een belangrijk didactisch middel vormt voor de pedagogische opleidingen. Dat betekent dat studenten die thans een opleiding bij het Departement Pedagogiek volgen of beogen, hun opleiding niet zullen afronden.

Gezien deze uitzonderlijke te verwachten gevolgen van inschrijving van appelland voor verweerdere universiteit en het Departement Pedagogiek in het bijzonder, die het College niet onaannemelijk voorkomen en appelland niet, althans niet gemotiveerd, heeft weersproken, is in dit geval sprake van zodanig bijzondere omstandigheden, dat verweerder de inschrijving van appelland voor de door hem beoogde opleiding orthopedagogiek heeft mogen weigeren, als hij heeft gedaan.

2.6. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2008/009
Datum uitspraak: 21 juli 2008
Rechter(s): mrs. Olivier, Lubberdink, Troostwijk
Partijen: Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden: Adressering poststuk, postcode, termijnoverschrijding
Artikelen: Awb artikel 3:41, 6:7, 6:8 lid1, 6:11

Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.6. Het College is van oordeel dat deze gronden niet als reden voor een verschoonbare termijnoverschrijding kunnen worden aangemerkt. Het is aan appellante om maatregelen te treffen om zeker te stellen dat het bezwaarschrift tijdig wordt ingediend. Voorts overweegt het College dat aan appellante is om zorg te dragen voor de juiste adressering van haar correspondentie. Het College heeft vastgesteld dat de op de brief van 11 oktober 2007 vermelde postcode correspondeert met het adres van verweerder, waar het bezwaarschrift naar toe had moeten worden gestuurd. Een eventuele onjuiste postcodevermelding in de adressering van het bezwaarschrift en het niet zorgdragen voor maatregelen ter tijdige indiening daarvan dienen dan ook voor rekening en risico van appellante te blijven.

Uitspraak in de zaak tussen

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats], appellante,
en
het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 10 oktober 2007, ingekomen bij verweerder op 11 oktober 2007, heeft appellante verweerder verzocht haar alsnog voor het studiejaar 2006-2007 in te schrijven als voltijdstudent.

Bij brief van 11 oktober 2007 heeft verweerder dat verzoek gemotiveerd afgewezen.

Bij brief van 19 november 2007, bij verweerder binnengekomen op 6 december 2007, heeft appellante daartegen bezwaarschrift gemaakt.

Bij besluit van 12 februari 2008 heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 6 maart 2008, binnengekomen bij het College op 7 maart 2008, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 17 april 2008 een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 mei 2008, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. D. van der Wal, advocaat te Amsterdam en verweerder, vertegenwoordigd door mr. W. van Zanen, werkzaam bij verweerdere universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:
"Bij schrijven van 17 december 2007 is u gevraagd naar de reden voor de termijn overschrijding. Bij de adressering van het bezwaarschrift is door u een onjuiste postcode gebruikt, waardoor het bezwaar niet tijdig is bezorgd."

2.2. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van de Awb, wordt een bezwaarschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.3. Het College heeft aan de hand van de gedingstukken vastgesteld dat het besluit van 11 oktober 2007 aan appellante is toegezonden. Ingevolge de Awb bedraagt de bezwaartermijn zes weken zodat de bezwaartermijn eindigde op 22 november 2007. Nu het bezwaarschrift op 6 december 2007 bij verweerder is binnengekomen, is die termijn overschreden.

2.4. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaarschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener daarvan in verzuim is geweest.

2.5. In beroep heeft appellante voor de termijnoverschrijding – zakelijk weergegeven – aangevoerd dat verweerder dient aan te tonen dat de brief niet eerder dan 6 december 2007 is ontvangen, en dat zij de brief heeft verzonden naar het adres met de postcode vermeld in verweerdere brief van 11 oktober 2007.

2.6. Het College is van oordeel dat deze gronden niet als reden voor een verschoonbare termijnoverschrijding kunnen worden aangemerkt. Het is aan appellante om maatregelen te treffen om zeker te stellen dat het bezwaarschrift tijdig wordt ingediend. Voorts overweegt het College dat aan appellante is om zorg te dragen voor de juiste adressering van haar correspondentie. Het College heeft vastgesteld dat de op de brief van 11 oktober 2007 vermelde postcode correspondeert met het adres van verweerder, waar het bezwaarschrift naar toe had moeten worden gestuurd. Een eventuele onjuiste postcodevermelding in de adressering van het bezwaarschrift en het niet zorgdragen voor maatregelen ter tijdige indiening daarvan dienen dan ook voor rekening en risico van appellante te blijven.

- 2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.
- 2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.
3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2008/010
Rechter(s): mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak: 28 juli 2008
Partijen: Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: Hardheidsclausule, studievertraging, topsportbeurs, ziekte of handicap
Artikelen: Afstudeerregeling RuG 2004-2007 artikel 14 lid 1, aanhef en onderdeel c
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.7. Het College onderschrijft het standpunt van verweerder dat de Topsportbeurs uitsluitend is bedoeld als compensatie voor studievertraging veroorzaakt door topsport en dat slechts toepassing kan worden gegeven aan de hardheidsclausule indien het niet toekennen van de Topsportbeurs leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Daarvan zal slechts sprake zijn indien sprake is van een zeer uitzonderlijk geval dat bij de totstandkoming van Topsportbeursregeling in de Afstudeerregeling niet is voorzien. Nu vele studenten jaarlijks vertraging oplopen veroorzaakt door ziekte of handicap en voor hierdoor veroorzaakte vertraging een afzonderlijke regeling in de Afstudeerregeling is getroffen, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in het geval van appellante geen sprake is van een situatie die uitzonderlijk of onvoorzien is.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats], appellante,
en
het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 oktober 2007 is door verweerder afwijzend beslist op het verzoek van appellante haar voor het studiejaar 2006-2007 een topsportbeurs toe te kennen.

Bij brief van 19 oktober 2007 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt

Bij besluit van 28 januari 2008, heeft verweerder het gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 11 maart 2008, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 9 april 2008.

Bij brief van 21 mei 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 juni 2008, waar appellante in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde mr. J. Borsch, advocaat te Hogeveen, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, werkzaam bij verweerders universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In het bestreden besluit heeft verweerder, conform het advies van de Commissie van advies voor de beroep- en bezwaarschriften van 26 november 2007, zijn beslissing gehandhaafd appellante geen topsportbeurs voor het studiejaar 2006-2007 te verlenen, omdat appellante niet aan de voorwaarden voor toekenning voldoet. Daaraan ligt ten grondslag dat het studiejaar waarop de aanvraag betrekking heeft buiten de periode valt waarvoor een topsportbeurs, als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder c, van de Afstudeerregeling RUG 2004-2007 (hierna: de Afstudeerregeling) kan worden verkregen, te weten de periode van de nominale cursusduur plus twee jaren, gerekend vanaf het eerste jaar van inschrijving in het hoger onderwijs. Appellante heeft sinds 1 september 1999 onafgebroken als student aan verweerders universiteit ingeschreven gestaan, zodat het studiejaar 2006-2007 haar achtste studiejaar was. Nu appellante in dat studiejaar stond ingeschreven voor de doctoraalopleiding Nederlands Recht, waarvan de nominale cursusduur vier jaar is, voldeed zij gedurende zes jaren aan de genoemde voorwaarden. Het studiejaar 2006-2007 valt daarbuiten. Voor zover appellante zich heeft beroepen op de studievertraging die zij heeft opgelopen vanwege haar structurele functiebeperking, ziet verweerder geen aanleiding om toepassing te geven aan de hardheidsclausule. Daaraan ligt mede ten grondslag dat aan appellante vanwege haar gehoorafwijking reeds in 2005 een extra jaar prestatiebeurs door de Informatie Beheer Groep is toegekend, aldus verweerder.

2.2. In beroep heeft appellante aangevoerd dat, samengevat weergegeven, het buiten haar vermogen heeft gelegen dat zij studievertraging heeft opgelopen waardoor zij in het studiejaar 2006-2007 niet meer viel onder het bepaalde in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder c, van de Afstudeerregeling. Appellante betoogt dat haar situatie dusdanig uitzonderlijk is dat de hardheidsclausule dient te worden toegepast.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog aangevoerd dat, samengevat weergegeven, nu appellante verzoekt om toepassing van de hardheidsclausule, omdat zij vanwege haar gehoorafwijking niet heeft kunnen voldoen aan de periode nominale cursusduur plus twee jaar (hierna: C + 2), zij feitelijk verzoekt om compensatie van studievertraging vanwege haar functionele beperking, zij het in de vorm van een topsportbeurs. De topsportbeurs is echter uitsluitend bedoeld als compensatie voor studievertraging veroorzaakt door topsport en niet voor studievertraging veroorzaakt door ziekte of handicap. Nu appellante er niet voor heeft gekozen om een beroep te doen op de Afstudeerregeling in verband met haar gehoorafwijking, dienen de gevolgen daarvan voor haar risico te komen, aldus verweerder. Verweerder heeft voorts nog aangevoerd dat een eventuele toepassing van de hardheidsclausule alleen kan plaatsvinden indien wordt voldaan aan het C + 2-criterium en dat de hardheidsclausule slechts in zeer uitzonderlijke gevallen wordt toegepast. De situatie van appellante is echter niet zodanig dat toepassing van de hardheidsclausule gerechtvaardigd is, aangezien vele studenten vertraging oplopen door ziekte of handicap, aldus verweerder.

2.4. Ingevolge artikel 14, eerste lid, van de Afstudeerregeling, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, komt de voltijdstudent die topsport beoefent in aanmerking voor een topsportbeurs indien de student topsport beoefent gedurende de nominale cursusduur plus 2 jaar, gerekend vanaf het eerste jaar van inschrijving in het hoger onderwijs.

2.5. Tussen partijen is niet in geschil dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 14, eerste lid, van de Afstudeerregeling. Het geschil spitst zich toe op de vraag of de situatie van appellante verweerder ertoe noopt om, met toepassing van de hardheidsclausule, in afwijking van het bepaalde in voormeld artikel, haar een topsportbeurs toe te kennen.

2.6. Bij de beoordeling van het beroep gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante is per 1 september 1999 ingeschreven aan verweeters universiteit voor de opleiding Psychologie. Per 1 september 2000 is zij overgestapt naar de opleiding Nederlands Recht, waarvoor zij tot en met het studiejaar 2006-2007 stond ingeschreven. Appellante heeft vanaf het studiejaar 2000-2001 gezondheidsklachten ondervonden. In juni 2005 is vastgesteld dat appellante een ernstige gehoorafwijking aan beide oren heeft, waarvoor zij vanaf dat moment gehoorapparatuur draagt.

2.7. Het College onderschrijft het standpunt van verweerder dat de Topsportbeurs uitsluitend is bedoeld als compensatie voor studievertraging veroorzaakt door topsport en dat slechts toepassing kan worden gegeven aan de hardheidsclausule indien het niet toekennen van de Topsportbeurs leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Daarvan zal slechts sprake zijn indien sprake is van een zeer uitzonderlijk geval dat bij de totstandkoming van Topsportbeursregeling in de Afstudeerregeling niet is voorzien. Nu vele studenten jaarlijks vertraging oplopen veroorzaakt door ziekte of handicap en voor hierdoor veroorzaakte vertraging een afzonderlijke regeling in de Afstudeerregeling is getroffen, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in het geval van appellante geen sprake is van een situatie die uitzonderlijk of onvoorzien is.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2008/011
Rechter(s): mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak: 28 juli 2008
Partijen: Appellant tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: Collegegeld, beëindiging inschrijving, niet-ontvankelijkheid, restitutie, schadevergoeding, uitputtende opsomming, zelf voorzien
Artikelen: WHW artikel 7.42, 7.49 en 7.49a; Awb artikel 8:72 lid 4
Uitspraak: Gegron
Hoofdoorwegingen: 2.3. In het verweerschrift heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het bezwaar van appellant ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard. Daaraan ligt ten grondslag dat het bezwaar, dat is gericht tegen de afwijzing van het verzoek, binnen de daarvoor gestelde termijn is ingediend. Verweerder stelt zich thans op het standpunt dat het bezwaar, gegeven het in het bezwaarschrift gestelde, kennelijk ongegrond had dienen te worden verklaard.
(...)
2.5. Ingevolge artikel 7.42 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in samenhang met de artikelen 7.49 en 7.49a, kan restitutie van

collegegeld plaatsvinden na beëindiging van de inschrijving gedurende een studiejaar dat een student is ingeschreven. De gevallen waarin beëindiging van inschrijving en restitutie kan plaatsvinden zijn daarbij uitputtend vermeld. Nu de situatie van appellant, die tot en met augustus 2000 stond ingeschreven, niet onder deze gevallen valt te brengen, komt zijn verzoek reeds daarom niet voor inwilliging in aanmerking. Voor een toekenning van schadevergoeding, als bedoeld in artikel 8:73 van de Awb, bestaat onder die omstandigheden evenmin aanleiding.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 oktober 2007 is door verweerder afwijzend beslist op het verzoek van appellant hem € 10.000,00 te restitueren.

Bij ongedateerd schrijven, bij verweerder ingekomen op 16 oktober 2007, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 5 februari 2008, heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van bij het College ingekomen op 11 maart 2008, beroep ingesteld.

Bij brief van 27 mei 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 juni 2008, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, werkzaam bij verweerdens universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het bestreden besluit ligt ten grondslag dat appellant zijn verzoek te laat heeft ingediend. Volgens verweerder kan restitutie van collegegeld ingevolge het bepaalde in de artikel 7.42 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), gelezen in samenhang met artikel 7.49, slechts plaatsvinden na beëindiging van de inschrijving gedurende het studiejaar dat een student is ingeschreven. Nu appellant van november 1995 tot en met augustus 2000 stond ingeschreven en hij zijn verzoek eerst op 15 september 2007 heeft ingediend, kan hij daarin niet worden ontvangen, aldus verweerder.

2.2. In beroep heeft appellant aangevoerd dat, samengevat weergegeven, hij door het destijds door verweerder gehanteerde rookbeleid is gedupeerd, enerzijds omdat zijn conditie is ondermijnd en anderzijds omdat het stemgeluid van de docenten als gevolg van roken, dan wel het rookbeleid, klankvervaging en –vervlakking vertoonde.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het bezwaar van appellant ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard. Daaraan ligt ten grondslag dat het bezwaar, dat is gericht tegen de afwijzing van het verzoek, binnen de daarvoor gestelde termijn is ingediend. Verweerder stelt zich thans op het standpunt dat het bezwaar, gegeven het in het bezwaarschrift gestelde, kennelijk ongegrond had dienen te worden verklaard.

2.4. Het College overweegt dat verweerder het bezwaar van 16 oktober 2006 ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. Het beroep zal reeds daarom gegrond worden verklaard. Het College zal het besluit van 5 februari 2008 vernietigen en met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb het bezwaarschrift gericht tegen het besluit van 2 oktober 2007 alsnog ongegrond verklaren en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit. Daartoe wordt het volgende overwogen.

2.5. Ingevolge artikel 7.42 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in samenhang met de artikelen 7.49 en 7.49a, kan restitutie van collegegeld plaatsvinden na beëindiging van de inschrijving gedurende een studiejaar dat een student is ingeschreven. De gevallen waarin beëindiging van inschrijving en restitutie kan plaatsvinden zijn daarbij uitputtend vermeld. Nu de situatie van appellant, die tot en met augustus 2000 stond ingeschreven, niet onder deze gevallen valt te brengen, komt zijn verzoek reeds daarom niet voor inwilliging in aanmerking. Voor een toekenning van schadevergoeding, als bedoeld in artikel 8:73 van de Awb, bestaat onder die omstandigheden evenmin aanleiding.

2.6. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient het door appellant betaalde griffierecht aan hem te worden vergoed.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 5 februari 2008;
- III. verklaart het bezwaar van 16 oktober 2007 ongegrond en bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- IV. gelast dat de Rijksuniversiteit Groningen aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 39,- (zegge: negenendertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer: 2008/014
Rechter(s): mrs. Olivier, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak: 21 juli 2008
Partijen: Appellante tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden: Decentrale selectie, deelname aantal, stopzetten selectieprocedure, eindexamen buitenland, samenloop selectieprocedure en eindexamen inzage recht, toetsing
Artikelen: WHW art. 7.57e
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.4. Het College overweegt als volgt. Verweerder heeft in de regeling vastgesteld en in de daarover verstrekte informatie uiteengezet dat slechts éénmaal aan de decentrale selectie geneeskunde kan worden deelgenomen en dat een niet afgeronde selectieprocedure daaraan gelijk wordt gesteld. Verweerder heeft er daarbij op gewezen dat bij samenloop van eindexamen en tweede fase van de selectieprocedure betrokkene zich tijdig schriftelijk dient terug te trekken om de selectieprocedure niet mee te laten tellen. Niet in geschil is dat appellante eind januari 2007 wist dat zij wegens het afleggen van het eindexamen op 14 juni 2007 in Suriname, niet in diezelfde week in Nederland kon deelnemen aan de selectieprocedure. Het lag derhalve op weg van appellante deze procedure tijdig, uiterlijk 1 maart 2007, stop te zetten om opnieuw aan een decentrale selectieprocedure aan verweerders opleiding te kunnen deelnemen. Nu appellante dat niet heeft gedaan dienen de gevolgen daarvan voor haar rekening en risico te blijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te Amsterdam, appellante,
en
het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 februari 2008 heeft verweerder appellante meegedeeld dat zij niet wordt toegelaten tot de decentrale selectieprocedure geneeskunde voor het studiejaar 2008-2009.

Bij brief van 2 maart 2008 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 29 februari 2008, heeft verweerder het daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 17 maart 2008, bij het College ingekomen op 27 maart 2008, beroep ingesteld.

Bij brief van 29 april 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 mei 2008, waar appellante in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder heeft in het besluit van 29 februari 2008 - zakelijk weergegeven - aangevoerd dat appellante niet kan deelnemen aan de decentrale selectie geneeskunde voor het studiejaar 2008-2009, daar zij reeds aan de decentrale selectie geneeskunde voor het studiejaar 2007-2008 heeft deelgenomen en het een kandidaat slechts éénmaal is toegestaan daaraan deel te nemen.

2.2. In de Selectiecriteria decentrale selectie opleiding geneeskunde is opgenomen: "aantal malen deelname: éénmaal".

In de handleiding decentrale selectie geneeskunde 2007/08 is opgenomen: "Je kunt slechts éénmaal aan de decentrale selectie deelnemen."

In de voorlichtingsbrief van 29 januari 2007 is opgenomen: "Voor de duidelijkheid willen we je er op wijzen dat de selectiedagen(2^e fase) plaatsvinden in week van 11 juni 2007. Houd hier rekening mee met eventuele vakantieplannen. De selectiedagen vallen vrij snel na het eindexamen en dat betekent een behoorlijke zware belasting voor je; in deze week vindt ook de uitslag van het eindexamen plaats. Concludeer je na het lezen van deze brief en handleiding dat je toch niet voldoet aan de gestelde criteria, dan kun je je terugtrekken uit de decentrale selectie. Je moet dan het inschrijvingsformulier vóór 1 maart 2007 terugsturen. Doe je dit niet dan ben je uitgesloten van verdere deelname aan de decentrale selectie van VUmc."

2.3. Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat vast dat appellante heeft deelgenomen aan de decentrale selectieprocedure geneeskunde voor het studiejaar 2007-2008, zij het dat zij niet heeft deelgenomen aan de tweede fase daarvan.

2.4. Het College overweegt als volgt. Verweerder heeft in de regeling vastgesteld en in de daarover verstrekte informatie uiteengezet dat slechts éénmaal aan de decentrale selectie geneeskunde kan worden deelgenomen en dat een niet afgeronde selectieprocedure daaraan gelijk wordt gesteld. Verweerder heeft er daarbij op gewezen dat bij samenloop van eindexamen en tweede fase van de selectieprocedure betrokkene zich tijdig schriftelijk dient terug te trekken om de selectieprocedure niet mee te laten tellen. Niet in geschil is dat appellante eind januari 2007 wist dat zij wegens het afleggen van het eindexamen op 14 juni 2007 in Suriname, niet in diezelfde week in Nederland kon deelnemen aan de selectieprocedure. Het lag derhalve op weg van appellante deze procedure tijdig, uiterlijk 1 maart 2007, stop te zetten om opnieuw aan een decentrale selectieprocedure aan verweerders opleiding te kunnen deelnemen. Nu appellante dat niet heeft gedaan dienen de gevolgen daarvan voor haar rekening en risico te blijven.

2.5. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2008/018
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak:	28 juli 2008
Partijen:	Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden:	Algemeen bindend voorschrift, afbouwregeling, BaMa-structuur, dwingend rechtelijke aard, inschrijving, overstap voltijds naar deeltijds onderwijs
Artikelen:	Onderwijs en Examenregeling 2006-2007 RuG artikel 38 lid 2
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoorwegingen:	2.3. (...).De Regeling, is aan te merken als een algemeen verbindend voorschrift. Het bepaalde in artikel 38, tweede lid, van de Regeling, is van dwingend rechtelijke aard. Nu appellant niet in het bezit is van de propedeuse van de deeltijd doctoraalopleiding fiscaalrecht oude stijl, heeft verweerder derhalve niet anders kunnen besluiten dan hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [naam woonplaats], appelland,
en
college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 26 oktober 2007 heeft verweerder appelland meegedeeld dat het verzoek om per 1 september 2007 te worden ingeschreven in de deeltijdopleiding doctoraalopleiding Fiscaal Recht oude stijl, wordt afgewezen.

Bij brief van 7 december 2007 heeft appelland daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 20 maart 2008 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appelland bij brief, ingekomen bij het College op 6 mei 2008, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 5 juni 2008 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 juni 2008, waar appellant in persoon, bijgestaan door zijn moeder, en verweerder, vertegenwoordigt door mr. K. Modesti-Arends, werkzaam bij verweerders universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 38, tweede lid, van de Onderwijs en Examenregeling 2006-2007 (hierna: de Regeling), luidt als volgt:

"Deeltijdstudenten, die vóór 1 september 2003 het propedeutisch examen oude stijl met voldoende resultaat hebben afgelegd, hebben het recht om uiterlijk tot 1 september 2009 het doctoraalexamen oude stijl in deeltijd af te ronden. Zij hebben het recht op een afsluitend examen oude stijl."

De afbouwregeling van de doctoraal opleidingen oude stijl is getroffen vanwege de invoering van de BaMa-structuur in het hoger onderwijs met ingang van het studiejaar 2002-2003 bij wet van 6 juni 2002, Stb. 2002, 303.

2.2. Appellant betoogt, zakelijk weergegeven, dat de voltijd en deeltijd doctoraalopleiding fiscaalrecht een en de zelfde opleiding is en dat hij door zich met ingang van 1 september 2007 te laten inschrijven voor de deeltijd opleiding gebruik kan maken van de mogelijkheid die artikel 38, tweede lid, van de Regeling, hem biedt.

2.3. Dit betoog faalt. Het College overweegt daartoe als volgt. De Regeling, is aan te merken als een algemeen verbindend voorschrift. Het bepaalde in artikel 38, tweede lid, van de Regeling, is van dwingend rechtelijke aard. Nu appellant niet in het bezit is van de propedeuse van de deeltijd doctoraalopleiding fiscaalrecht oude stijl, heeft verweerder derhalve niet anders kunnen besluiten dan hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan.

2.4. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	CBHO 2008/020
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, Lubberdink, Kleijn
Datum uitspraak:	3 november 2008
Partijen:	Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden:	Beëindiging inschrijving, bijzondere omstandigheden, gespreide betaling collegegeld, horen, zorgvuldige voorbereiding
Artikelen:	Awb artikel 3:2; Uitvoeringsbesluit UvA 2008-2009 artikel 15.3 en 20
Uitspraak:	Gegrond
Hoofdoorwegingen:	Verweerder was kennelijk ook van oordeel dat afzien van het horen niet aan de orde was en heeft appellant uitgenodigd voor de hoorzitting. Door uiteindelijk toch af te zien van het horen van appellant, hoewel deze, naar niet is betwist, voorafgaande aan de hoorzitting verweerder had meegedeeld, dat hij wegens ziekte niet in staat was bij de geplande zitting aanwezig te zijn, is het besluit niet op zorgvuldige wijze voorbereid. De omstandigheid dat het organiseren van een nieuwe hoorzitting extra inspanning voor verweerder vergt legt onvoldoende gewicht in de schaal om tot een ander oordeel te komen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 6 december 2007, heeft verweerder appellant meegedeeld zijn inschrijving per 1 december 2007 te hebben beëindigd nu de termijnen van de gespreide betaling van het collegegeld niet te incasseren zijn.

Bij brief van 14 januari 2008, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 8 april 2008, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 19 mei 2008, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 6 juni 2008 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 oktober 2008, waar appellant in persoon en bijgestaan door zijn gemachtigde mr. R.A. van Heijningen, advocaat te Amsterdam, en verweerder vertegenwoordigd voor mr. W. van Zanen, werkzaam bij verweerders universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 15.3 van het Uitvoeringsbesluit 2008-2009 geeft verweerder, indien hij bij gespreide betaling van het collegegeld een termijn bij een student niet kan innen, de student de gelegenheid dit binnen een bepaalde termijn alsnog te doen. Indien de student dit niet doet wordt hij uitgeschreven. Dit beleid heeft verweerder zowel in een brief als op andere wijze aan de studenten kenbaar gemaakt.

2.2. In beroep heeft appellant aangevoerd, dat, kort weergegeven, het bestreden besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen nu hij in bezwaar zijn persoonlijke omstandigheden niet naar voren heeft kunnen brengen.

2.3. Appellant heeft aangegeven, dat hij wel wenst te worden gehoord doch dat hij op het door verweerder vastgestelde tijdstip daartoe wegens ziekte verhinderd was. Appellant heeft in het bezwaarschrift een aanzet van bijzondere omstandigheden naar voren gebracht op grond waarvan, naar zijn opvatting, verweerder gebruik zou kunnen maken om met toepassing van artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit 2008-2009 af te wijken. Het houden van een hoorzitting biedt dan bij uitstek de gelegenheid onderzoek te doen naar de in een dergelijke situatie mogelijk van belang zijnde bijzondere omstandigheden.

Verweerder was kennelijk ook van oordeel dat afzien van het horen niet aan de orde was en heeft appellant uitgenodigd voor de hoorzitting. Door uiteindelijk toch af te zien van het horen van appellant, hoewel deze, naar niet is betwist, voorafgaande aan de hoorzitting verweerder had meegedeeld, dat hij wegens ziekte niet in staat was bij de geplande zitting aanwezig te zijn, is het besluit niet op zorgvuldige wijze voorbereid. De omstandigheid dat het organiseren van een nieuwe hoorzitting extra inspanning voor verweerder vergt legt onvoldoende gewicht in de schaal om tot een ander oordeel te komen.

Het vorenstaande leidt het College tot de conclusie dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 3:2 van de Awb en dat het reeds om die reden dient te worden vernietigd.

2.4. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.5. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit van 8 april 2008;
- III. gelast dat de Universiteit van Amsterdam aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 39,- (zegge: negenendertig euro) vergoedt;
- IV. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,- (2 x € 322,-) en in de reiskosten ten bedrage van € 18,30 (zegge: zeshonderdtweeënzestig euro en dertig cent); het dient door de Universiteit van Amsterdam aan appellant te worden betaald.

□

Zaaknummer: 2008/021 en 021.1
Rechter(s): mr. Olivier
Datum uitspraak: 4 juni 2008
Partijen: appellant tegen Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden: Beleidsvrijheid, decentrale selectie, scoringsmaatstaf, toetsing, tijdsduur activiteiten
Artikelen: WHW art.7.57e; Awb art. 8:81 en 8:86
Uitspraak: Beroep ongegrond, afwijzing verzoek
Hoofdoorwegingen: Hoewel de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel is dat appellant een prestatie van formaat heeft geleverd door in een bestek van anderhalf jaar vele verschillende (kortstondige) activiteiten te ontwikkelen, hetgeen getuigt van inzet en doorzettingsvermogen, levert dat geen punten op volgens de selectiecriteria van verweerder nu niet is voldaan aan de scoringsmaatstaf van het verrichten van die activiteiten gedurende een periode van 2 jaar.

Proces-verbaal van mondelinge uitspraak van 4 juni 2008 in het openbaar uitgesproken door mr. B.K. Olivier, als voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. W.C.P. Beijk, secretaris.

in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats],
bijgestaan door zijn moeder en haar partner,
en

het college van bestuur van de Erasmus Universiteit Rotterdam, gevestigd te Rotterdam, verweerder,
vertegenwoordigd door mr. W.A. Kleinjan en prof. dr. T.A.W. Splinter, beiden werkzaam bij verweerder.

met betrekking tot het besluit van 30 mei 2008, waarbij verweerder het besluit tot afwijzing in het besluit van 25 maart 2008 om appellant niet toe te laten tot de tweede fase van de decentrale selectie voor de opleiding Geneeskunde, heeft gehandhaafd.

De behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 4 juni 2007.

Overwegingen

De wetgever heeft met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder een zeer grote beleidsvrijheid toegekend. Het College dient de beslissingen van verweerder dienaangaande terughoudend te toetsen. Hoewel andere selectiemethoden en -criteria denkbaar zijn voor de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde, kan niet worden volgehouden dat verweerder gegeven de hem toegekende beleidsvrijheid niet in redelijkheid tot gehanteerde methode en criteria heeft kunnen komen.

In de eerste ronde van de decentrale selectieprocedure is de inschrijving van appellant beoordeeld door twee personen. Beiden hebben appellant op basis van de door hem ingevulde formulieren slechts vier punten toegekend, terwijl een score van 5 noodzakelijk is voor toelating tot de tweede fase.

In de criteria voor de eerste fase van de decentrale selectie is het volgende opgenomen: "We letten alleen op serieuze activiteiten waarmee je gedurende een jaar of twee minstens 5 uur in de week mee bezig bent geweest. Een of twee weken in de zomervakantie zal je niet voldoende onderscheiden van de andere gegadigden."

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerdere uitleg dat die activiteiten tenminste 2 jaar moeten zijn verricht, niet onjuist is te achten.

Hoewel de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel is dat appellant een prestatie van formaat heeft geleverd door in een bestek van anderhalf jaar vele verschillende (kortstondige) activiteiten te ontwikkelen, hetgeen getuigt van inzet en doorzettingsvermogen, levert dat geen punten op volgens de selectiecriteria van verweerder nu niet is voldaan aan de scoringsmaatstaf van het verrichten van die activiteiten gedurende een periode van 2 jaar.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen om appellant niet door te laten tot de tweede ronde van de decentrale selectie.

Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzieningenrechter aanleiding, met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht gelezen in verbinding met artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak en het beroep ongegrond te verklaren. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer: 2008/022 en 022.1
Rechter(s): mr. Olivier
Datum uitspraak: 4 juni 2008
Partijen: Appellante tegen Erasmus Universiteit Rotterdam

Trefwoorden: Beleidsvrijheid, decentrale selectie, scoringsmaatstaf, strijd met recht, internationale regels of -verdragen, toetsing, werkervaring
Artikelen: WHW art.7.57e; Awb art. 8:81 en 8:86
Uitspraak: Beroep ongegrond, afwijzing verzoek
Hoofdoverwegingen: Hoewel de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel is dat appellante een prestatie van formaat heeft geleverd door in zo'n korte periode na haar komst in Nederland aan het hoger onderwijs deel te nemen, hetgeen getuigt van inzet en doorzettingsvermogen, is dat op zichzelf niet beslissend voor de vraag of verweerder haar had moeten toe laten tot de tweede fase.
De voorzieningenrechter is van oordeel dat gelet op de gehanteerde selectiecriteria verweerder heeft mogen oordelen dat de verzorging van de ouders van appellante niet als relevante werkervaring in de gezondheidszorg is aan te merken alsmede dat ook geen sprake is van een relevante bestuurlijke /of organisatorische ervaring.
De voorzieningenrechter is niet gebleken van strijd met het recht, internationale regels of -verdragen.

Proces-verbaal van mondelinge uitspraak van 4 juni 2008 in het openbaar uitgesproken door mr. B.K. Olivier, als voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. W.C.P. Beijck, secretaris.

in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats],
gemachtigde, mr. drs. R. Dhalganjansing, advocaat te Den Haag,
en
het college van bestuur van de Erasmus Universiteit Rotterdam, gevestigd te Rotterdam, verweerder,
vertegenwoordigd door mr. W. Kleinjan en prof. dr. T.A.W. Splinter, beiden werkzaam bij verweerder.

met betrekking tot het besluit van 30 mei 2008, waarbij verweerder het besluit tot afwijzing in het besluit van 25 maart 2008 om appellante niet toe te laten tot de tweede fase van de decentrale selectie voor de opleiding Geneeskunde, heeft gehandhaafd.

De behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 4 juni 2007.

Overwegingen

De wetgever heeft met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder een zeer grote beleidsvrijheid toegekend. Het College dient de beslissingen van verweerder dienaangaande terughoudend te toetsen. Hoewel andere selectiemethoden en -criteria denkbaar zijn voor de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde, kan niet worden volgehouden dat verweerder gegeven de hem toegekende beleidsvrijheid niet in redelijkheid tot gehanteerde methode en criteria heeft kunnen komen. Ook bij de vraag of aan de selectiecriteria is voldaan komt aan verweerder veelal beoordelingsvrijheid toe, die door het College moet worden geëerbiedigd.

In de eerste ronde van de decentrale selectieprocedure is de inschrijving van appellante beoordeeld door twee personen. Beiden hebben appellante op basis van de door haar ingevulde formulieren slechts 3 punten toegekend, terwijl een score van 5 noodzakelijk is voor toelating tot de tweede fase.

Hoewel de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel is dat appellante een prestatie van formaat heeft geleverd door in zo'n korte periode na haar komst in Nederland aan het hoger onderwijs deel te nemen, hetgeen getuigt van inzet en doorzettingsvermogen, is dat op zichzelf niet beslissend voor de vraag of verweerder haar had moeten toe laten tot de tweede fase.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat gelet op de gehanteerde selectiecriteria verweerder heeft mogen oordelen dat de verzorging van de ouders van appellante niet als relevante werkervaring in de gezondheidszorg is aan te merken alsmede dat ook geen sprake is van een relevante bestuurlijke /of organisatorische ervaring.

De voorzieningenrechter is niet gebleken van strijd met het recht, internationale regels of -verdragen.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen om appellante niet door te laten tot de tweede ronde van de decentrale selectie.

Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzieningenrechter aanleiding, met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht gelezen in verbinding met artikel 7:66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak en het beroep ongegrond te verklaren. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer: 2008/024 en 024.1
Rechter(s): mr. Olivier
Datum uitspraak: 4 juni 2008
Partijen: Appellante tegen Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden: Beleidsvrijheid, (formele) bestuursfunctie, bijzondere omstandigheden, decentrale selectie, horen, motivering, (geobjectiveerde) scoringsmaatstaf, toetsing, transparantie besluitvorming
Artikelen: WHW art.7.57e; Awb art. 7:3 aanhef en onder b, 8:81 en 8:86
Uitspraak: Beroep ongegrond, afwijzing verzoek
Hoofdoverwegingen: De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen om appellante niet toe te laten tot de tweede ronde van de decentrale selectie. Hij overweegt daartoe dat de aangevoerde bijzondere omstandigheden geen invloed kunnen hebben op de weging van de scores nu de scores zoals ter zitting uiteengezet geobjectiveerd worden gewogen en daarbij geen ruimte is bijzondere omstandigheden mee te wegen. In de uiteenzetting is tevens aangegeven dat het bij bestuurlijke ervaring gaat om formele bestuursfuncties hetgeen hier niet weersproken, niet het geval is. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de beslissing ook wat de motivering betreft voldoende duidelijk is. Gelet op hetgeen in bezwaar is aangevoerd en in aanmerking genomen de selectie criteria heeft verweerder op grond van artikel 7:3 aanhef en onder b, van de Awb van het horen van appellante mogen afzien.

Proces-verbaal van mondelinge uitspraak van 4 juni 2008 in het openbaar uitgesproken door mr. B.K. Olivier, als voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. W.C.P. Beijk, secretaris.

in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats],
gemachtigde, mr. S. Koloc, advocaat te Deventer,
en
het college van bestuur van de Erasmus Universiteit Rotterdam, gevestigd te Rotterdam, verweerder,
vertegenwoordigd door mr. W. Kleinjan en prof.dr. Splinter, beiden werkzaam bij verweerder.

met betrekking tot het besluit van 30 mei 2008, waarbij verweerder het besluit tot afwijzing in het besluit van 25 maart 2008 om appellante niet toe te laten tot de tweede fase van de decentrale selectie voor de opleiding Geneeskunde, heeft gehandhaafd.

De behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 4 juni 2007.

Overwegingen

De wetgever heeft met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder een zeer grote beleidsvrijheid toegekend. Het College dient de beslissingen van verweerder dienaangaande terughoudend te toetsen. Hoewel andere selectiemethoden en -criteria denkbaar zijn voor de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde, kan niet worden volgehouden dat verweerder gegeven de hem toegekende beleidsvrijheid niet in redelijkheid tot gehanteerde methode en criteria heeft kunnen komen.

Hoewel op het punt van transparantie de voorzieningenrechter van oordeel is dat verweerder daarbij meer inzicht had kunnen verschaffen, is de voorzieningenrechter van oordeel dat die transparantie niet zodanig gebrekkig is dat het besluit reeds daarom zou moeten worden vernietigd.

In de eerste ronde van de decentrale selectieprocedure is de inschrijving van appellante beoordeeld door twee personen. Beiden hebben appellante op basis van de door haar ingevulde formulieren respectievelijk slechts 2 en 3 punten toegekend, terwijl een score van twee maal 5 punten noodzakelijk is voor toelating tot de tweede fase.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen om appellante niet toe te laten tot de tweede ronde van de decentrale selectie. Hij overweegt daartoe dat de aangevoerde bijzondere omstandigheden geen invloed kunnen hebben op de weging van de scores nu de scores zoals ter zitting uiteengezet geobjectiveerd worden gewogen en daarbij geen ruimte is bijzondere

omstandigheden mee te wegen. In de uiteenzetting is tevens aangegeven dat het bij bestuurlijke ervaring gaat om formele bestuursfuncties hetgeen hier niet weersproken, niet het geval is.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat de beslissing ook wat de motivering betreft voldoende duidelijk is.

Gelet op hetgeen in bezwaar is aangevoerd en in aanmerking genomen de selectie criteria heeft verweerder op grond van artikel 7:3 aanhef en onder b, van de Awb van het horen van appellante mogen afzien.

Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzieningenrechter aanleiding, met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht gelezen in verbinding met artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak en het beroep ongegrond te verklaren. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

Gelet op het vorenstaande, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer: 2008/025
Rechter(s): mrs. Nijenhof, Lubberdink, Kleijn
Datum uitspraak: 3 november 2008
Partijen: Appellante tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden: Beëindiging inschrijving, beoordelingsvrijheid, restitutie collegegeld, terughoudende toetsing, wetsinterpretatie, willekeur, zorgvuldigheid
Artikelen: WHW artikel 7.42 lid 1, aanhef en onderdeel e, 2; Studiegids artikel 15, eerste lid onderdeel e
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.6. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat appellante zelf de keuze heeft gemaakt in de loop van het studiejaar haar opleiding te staken en daarbij niet zelf zorg heeft gedragen voor het verkrijgen van een voortijdig bindend studieadvies dat in deze zaak grondslag vormt voor het beëindigen van de opleiding en voor restitutie van het collegegeld over het resterende deel van het studiejaar. De gevolgen van die keuze heeft verweerder voor rekening van appellante mogen laten. 2.7. Het College kan appellante niet volgen in het betoog dat artikel 7.42, tweede lid, van de WHW, aan een invulling als door verweerder is gegeven aan artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van de WHW, in de weg staat. Het betreffende artikellid bepaalt niet meer dan dat verweerder in een regeling vastlegt op welke wijze hij administratief uitvoering geeft aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel. De bevoegdheid zoals in artikel 7.42, eerste lid aanhef en onderdeel e, van de WHW staat derhalve inhoudelijk geheel los van het tweede lid van dat artikel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats] Rotterdam, appellante,
en
het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij mutatieformulier, gedagtekend 13 december 2007, heeft appellante verweerder verzocht haar inschrijving met ingang van 1 januari 2008 te beëindigen en het door haar betaalde collegegeld voor het resterende deel van het studiejaar 2007-2008 te restitueren.

Op dat verzoek is bij besluit van 17 december 2007 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 23 januari 2008, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 21 april 2008, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.
Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 30 mei 2008, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 15 juli 2008 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 september 2008, waar appellante in persoon en bijgestaan door haar gemachtigde
mr. J.H. van Meurs, advocaat te Rotterdam, en verweerder vertegenwoordigd voor mr. F. Donner en
drs. C. Helwig, beiden werkzaam bij verweerders hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek tot beëindiging van de opleiding en restitutie van het resterende collegegeld een voortijdig bindend studieadvies ten grondslag gelegd.

2.2. Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs (WHW), wordt ter beoordeling van het instellingsbestuur de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd m.i.v. de tweede maand volgende op de maand waarin betrokkene het verzoek heeft gedaan.

Ingevolge artikel 7.42, tweede lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur regels van procedurele aard vast terzake het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

Ingevolge artikel 15, eerste lid onderdeel e, van de Studiegids (hierna: de Regeling), wordt de inschrijving vóór het einde van het studiejaar beëindigd in geval de student verwacht dat hij in het tweede of volgende studiejaar niet aan de norm van het bindend studieadvies zal voldoen en de directeur van de school dat standpunt onderschrijft. Een voortijdig door de directeur verstrekt bindend studieadvies maakt deel uit van het verzoek van de student.

2.3. In beroep heeft appellante aangevoerd, dat, kort weergegeven, op grond van het bepaalde in artikel 15 van de Regeling de desbetreffende directeur zich, nadat een verzoek om restitutie is gedaan, met bekwame spoed een oordeel dient te vormen over een voortijdig bindend studieadvies en zijn oordeel dienaangaande bij het verzoek van appellante voegt. Een andere opvatting zou strijd opleveren met het verbod van willekeur en het beginsel van zorgvuldigheid bij het voorbereiden van een besluit.

Appellant voert tevens aan dat artikel 7.42, tweede lid, van de WHW, zich verzet tegen inhoudelijke invulling van het bepaalde in het eerste lid, aanhef en onderdeel e, van de WHW.

2.4. Verweerder heeft in het verweerschrift aangevoerd, dat, kort weergegeven, appellante, wat er ook zij van alle gesprekken die zij met diverse functionarissen van de opleiding heeft gevoerd, geen voortijdig bindend studieadvies heeft aangevraagd bij de directeur van de opleiding en dat dat dan ook aan haar aanvraag ontbreekt.

2.5. Aan verweerder komt in dit geval op grond van artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van de WHW beoordelingsvrijheid toe. Het College dient de beslissingen van verweerder dienaangaande terughoudend te toetsen. Verweerder heeft aan dat beleid uitwerking gegeven door in de Regeling een opsomming van gevallen te geven waarin de student een verzoek kan doen om de inschrijving vóór het einde van het studiejaar te beëindigen met de daaraan verbonden voorwaarden. Er is geen plaats voor het oordeel dat dat beleid kennelijk onredelijk is noch dat de wijze waarop aan dat beleid uitvoering wordt gegeven onzorgvuldig is. Met name valt niet in te zien dat het onredelijk bezwarend is dat de student zich in een geval als het onderhavige eerst tot de directeur dient te wenden ter verkrijging van een voortijdig bindend studieadvies, alvorens een verzoek om tussentijdse uitschrijving te doen.

2.6. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat appellante zelf de keuze heeft gemaakt in de loop van het studiejaar haar opleiding te staken en daarbij niet zelf zorg heeft gedragen voor het verkrijgen van een voortijdig bindend studieadvies dat in deze zaak grondslag vormt voor het beëindigen van de opleiding en voor restitutie van het collegegeld over het resterende deel van het studiejaar. De gevolgen van die keuze heeft verweerder voor rekening van appellante mogen laten.

2.7. Het College kan appellante niet volgen in het betoog dat artikel 7.42, tweede lid, van de WHW, aan een invulling als door verweerder is gegeven aan artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van de WHW, in de weg staat. Het betreffende artikellid bepaalt niet meer dan dat verweerder in een regeling vastlegt op welke wijze hij administratief uitvoering geeft aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel. De bevoegdheid zoals in artikel 7.42, eerste lid aanhef en onderdeel e, van de WHW staat derhalve inhoudelijk geheel los van het tweede lid van dat artikel.

2.8. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2008/031.5
Datum uitspraak: 21 juli 2008
Rechter(s): mr. Olivier
Partijen: Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden: Beleidsvrijheid, bijzondere kwalificaties, bijzondere omstandigheden, decentrale selectie, overmacht, selectiecriteria
Artikelen: WHW artikel 7.57e
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: Hoewel Het College met verweerder van oordeel is dat appellant een prestatie van formaat heeft geleverd door zijn vrijwilligerswerk in Malawi, hetgeen getuigt van inzet en doorzettingsvermogen, levert dat geen punten op volgens de selectiecriteria van verweerder nu niet is voldaan aan de scoringsmaatstaf dat die activiteiten plaats dienen te vinden naast een voltijdse schoolopleiding of studie in het jaar, waarin de decentrale selectie plaatsvindt.
Ter zitting heeft verweerder te kennen gegeven dat de criteria niet spijker hard zijn, maar dat op zichzelf zwaar gewicht wordt toegekend en of de activiteiten gecombineerd zijn met een voltijdse schoolopleiding of studie.
Gezien verweerders beleidsvrijheid en doel en strekking van de criteria, heeft verweerder kunnen oordelen dat geen sprake is van zodanige bijzondere omstandigheden, die nopen tot afwijking van die criteria.

Proces-verbaal van mondelinge uitspraak van 21 juli 2008 in het openbaar uitgesproken door mr. B.K. Olivier, als voorzitter in tegenwoordigheid van mr. W.C.P. Beijck, secretaris.
in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder,
vertegenwoordigd door drs. C.M.P. Vos en drs. A.H. de Voogd, beiden werkzaam bij verweerder.

met betrekking tot het besluit van 5 juni 2008, waarbij verweerder het besluit tot afwijzing in het besluit van 2 april 2008 om appellant niet toe te laten tot de tweede fase van de decentrale selectie voor de opleiding Geneeskunde, heeft gehandhaafd.

De behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 21 juli 2007.

Overwegingen

In de criteria voor de eerste fase van de decentrale selectie is het volgende opgenomen: "In de eerste ronde selecteren we kandidaten die – naast een voltijdse schoolopleiding of studie – langer dan een jaar minstens vijf uur in de week één van de volgende activiteiten hebben ondernomen:" volgen een aantal activiteiten.

Appellant betwist niet dat hij de activiteiten niet heeft ondernomen naast een voltijdse schoolopleiding of studie. Derhalve heeft verweerder toepassing gegeven aan die criteria en appellant voor het verrichten van die activiteiten op zichzelf terecht geen punten toegekend.

De wetgever heeft met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder een zeer grote beleidsvrijheid toegekend. Het College dient de beslissingen van verweerder dienaangaande terughoudend te toetsen. Hoewel andere selectiemethoden en –criteria denkbaar zijn voor de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde, kan niet worden volgehouden dat verweerder gegeven de hem toegekende beleidsvrijheid niet in redelijkheid tot gehanteerde methode en criteria heeft kunnen komen.

Het College is van oordeel dat verweerders uitleg dat die activiteiten plaats dienen te vinden naast een voltijdse schoolopleiding of studie in het jaar, waarin de decentrale selectie plaatsvindt, niet onjuist is te achten.

Hoewel Het College met verweerder van oordeel is dat appellant een prestatie van formaat heeft geleverd door zijn vrijwilligerswerk in Malawi, hetgeen getuigt van inzet en doorzettingsvermogen, levert dat geen punten op volgens de selectiecriteria van verweerder nu niet is voldaan aan de scoringsmaatstaf dat die activiteiten plaats dienen te vinden naast een voltijdse schoolopleiding of studie in het jaar, waarin de decentrale selectie plaatsvindt.

Ter zitting heeft verweerder te kennen gegeven dat de criteria niet spijker hard zijn, maar dat op zichzelf zwaar gewicht wordt toegekend en of de activiteiten gecombineerd zijn met een voltijdse schoolopleiding of studie.

Gezien verweerders beleidsvrijheid en doel en strekking van de criteria, heeft verweerder kunnen oordelen dat geen sprake is van zodanige bijzondere omstandigheden, die nopen tot afwijking van die criteria.

Het College is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen om appelland niet door te laten tot de tweede ronde van de decentrale selectie.

Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2008/032.5
Rechter(s): mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Mollee,
Datum uitspraak: 26 augustus 2008
Partijen: Appellant tegen Universiteit Leiden
Trefwoorden: Grensoverschrijdend gedrag, huis- en ordemaatregel, overschrijding van in het maatschappelijk verkeer gangbare normen, proportionaliteit, tijdig beslissen, versnelde behandeling, vormvoorschriften, waarschuwing
Artikelen: WHW artikel 7.57h; Awb artikel 6:20 lid 6, 7:13, 8:52; Regeling gebruik universitaire gebouwen, terreinen en andere voorzieningen artikel 6, Bestuurs- en beheersreglement van de Universiteit Leiden artikel 37
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.8. Uit de gedingstukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen, blijkt dat zich een groot aantal incidenten heeft voorgedaan waarbij appelland, volgens verklaringen van docenten, (mede)studenten en medewerkers van verweerders universiteit, grensoverschrijdend gedrag heeft getoond. Zelfs indien het zo zou zijn dat een aantal van deze incidenten door de betrokkenen op andere wijze hadden kunnen en moeten worden opgevat, zoals appelland heeft betoogd, dan nog acht het College met de beschreven voorvallen overtuigend aangetoond dat sprake is van een aanzienlijk aantal incidenten waarbij appelland zich herhaaldelijk onbetamelijk heeft opgesteld en waarbij hij in het bijzonder tegenover zijn docenten in woord en gedrag alle verhoudingen uit het oog heeft verloren.
In acht nemende dat aan appelland eerder, vanwege dezelfde soort gedragingen, de toegang tot een deel van de gebouwen van verweerders universiteit is ontzegd voor de duur van zes maanden en appelland, nadat hij nogmaals – door onder meer de Directeur Onderwijs van het bestuur van de Faculteit door Letteren – op zijn gedrag is aangesproken, zijn omgangsvormen niet heeft aangepast aan de in het maatschappelijk verkeer gangbare normen, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder met zijn besluit om appelland voor de duur van twaalf maanden de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de Universiteit Leiden te ontzeggen een te zware maatregel heeft opgelegd. Bovendien was appelland in een gesprek op 17 oktober 2007 en een daarop gevolgde brief van verweerder van 24 oktober 2007 nog uitdrukkelijk voorgehouden dat voortzetting van zijn gedrag zou leiden tot een toegangontzegging voor de duur van twaalf maanden. Appelland was dus een gewaarschuwd man en wist wat hij kon verwachten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [woonplaats appelland], appelland,
en
het college van bestuur van de Universiteit Leiden, gevestigd te Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 februari 2008 is appelland namens verweerder met ingang van 13 februari 2008 voor de duur van twaalf maanden de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de Universiteit Leiden ontzegd.

Bij brief van 17 maart 2008 heeft appelland daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief, bij het College ingekomen op 18 juli 2008, heeft appelland beroep ingesteld tegen het niet tijdig beslissen door verweerder op het door hem gemaakte bezwaar.

Bij besluit van 22 juli 2008 heeft verweerder het door appellant gemaakte bezwaar van 17 maart 2008 ongegrond verklaard.

Bij brief, bij het College ingekomen op 30 juli 2008, heeft appellant, onder verwijzing naar artikel 6:20 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), medegedeeld dat het door hem ingestelde beroep wordt gehandhaafd. Bij brief, bij het College ingekomen op 6 augustus 2008, heeft appellant de gronden van beroep aangevuld. Appellant heeft het College voorts verzocht om een versnelde behandeling van het door hem ingestelde beroep.

Verweerder heeft op 8 augustus 2008 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft met toepassing van artikel 8:52 van de Awb bepaald dat de zaak versneld wordt behandeld. De zaak is vervolgens ter zitting behandeld op 20 augustus 2008, waar appellant in persoon, bijgestaan door mr. J.M. Stevers, advocaat te Leiden, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. N.C. van Steijn, advocaat te Leiden, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 6:20, zesde lid, van de Awb kan het beroep tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaar gegrond worden verklaard, indien de indiener van het beroepschrift daarbij belang heeft.

2.2. Verweerder heeft op 22 juli 2008 alsnog een beslissing genomen op het door appellant gemaakte bezwaar. Nu door appellant niet is gesteld en evenmin ter zitting is gebleken dat hij nog belang heeft bij het beroep tegen het niet tijdig beslissen op bezwaar zal het College dit beroep niet-ontvankelijk verklaren. Nu vaststaat dat de beslistermijn door verweerder is overschreden zal het College in verband met dit beroep een proceskostenveroordeling uitspreken.

2.3. Het College is, anders dan door verweerder is betoogd, van oordeel dat de omstandigheid dat appellant zich in verband met het primaire besluit laten uitschrijven als student met de bedoeling om zich te zijner tijd in verband met het eindigen van de getroffen maatregel weer in te schrijven, niet met zich brengt dat appellant geen belang meer zou hebben bij een beoordeling van het door hem ingestelde beroep. Het beroep is dan ook niet om die reden niet-ontvankelijk.

2.4. Verweerder heeft in het besluit van 22 juli 2008, onder verwijzing naar het advies van de Commissie voor de beroep- en bezwaarschriften (hierna: de Commissie) van diezelfde datum, zijn beslissing van 12 februari 2008 gehandhaafd. Daaraan ligt ten grondslag dat, samengevat weergegeven, appellant eerder, in november 2006, vanwege zijn gedrag de toegang tot een gedeelte van de universitaire gebouwen is ontzegd, te weten Plexus, Plexus-Fit en het Universitaire Sportcentrum, en zich nadien een aantal voorvallen heeft voorgedaan waarin appellant heeft gehandeld in strijd met hetgeen in het maatschappelijk verkeer betaamt. Ook nadat appellant op 24 oktober 2007 is gewaarschuwd dat zijn gedrag niet kon worden getolereerd en hij er op is geattendeerd dat indien hij zijn gedrag niet zou staken hem voor de duur van twaalf maanden de toegang tot alle gebouwen, terreinen en andere voorzieningen zal worden ontzegd, heeft zich weer een voorval voorgedaan waarbij appellant in negatieve zin was betrokken. Gegeven de aard, de ernst en de frequentie van de voorvallen, alsmede het feit dat appellant reeds eerder een maatregel is opgelegd en hij ondanks waarschuwingen zijn gedrag niet heeft aangepast, heeft verweerder besloten appellant voor de maximale duur de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de universiteit te ontzeggen.

2.5. In beroep heeft appellant, samengevat weergegeven, aangevoerd dat het besluit van 22 juli 2008 niet voldoet aan de eisen van zorgvuldigheid en een deugdelijke motivering ontbeert, er geen evenwichtige belangenafweging heeft plaatsgevonden en dat het besluit niet in verhouding staat tot de gedragingen waarop dit betrekking heeft. Appellant stelt dat verweerder ten onrechte geen zelfstandig onderzoek heeft uitgevoerd, maar voetstoots heeft aangenomen dat de aangevoerde feiten gebeurd zijn, maar ook dat de daaraan gegeven kwalificaties als objectieve feiten hebben te gelden. Daarbij meent appellant dat hij heeft aangetoond dat een aantal van de voorvallen onjuist is weergegeven en voorts buiten de juiste context is geplaatst. Appellant stelt voorts dat de opgelegde maatregel voor hem ten minste een jaar studievertraging zal opleveren, waardoor hij niet alleen in zijn geestelijke ontwikkeling wordt afgeremd, maar hij voorts aanzienlijk later tot de arbeidsmarkt zal kunnen toetreden, met de daarbij behorende economische gevolgen. Nu geen sprake is geweest van fysieke mishandeling of agressie, had verweerder volgens appellant een minder ingrijpende sanctie, zoals een ontzegging voor een kortere periode of voor een deel van de universitaire gebouwen en terreinen, kunnen opleggen. Tot slot betoogt appellant dat de samenstelling van de Commissie niet voldeed aan de eisen van artikel 7:13 van de Awb.

2.6. In het verweerschrift heeft verweerder nog aangevoerd dat, samengevat weergegeven, de houding en handelwijze van appellant tegenover zijn docenten, (mede)studenten en medewerkers van verweerdere universiteit er voor hebben gezorgd dat de verhoudingen tussen appellant en de betrokken personen zeer ernstig zijn verstoord. Daarbij zijn alle procedures juist en zorgvuldig verlopen en is het besluit tot ontzegging van de toegang na zorgvuldige afweging genomen. Verweerder heeft er voorts nog op gewezen dat appellant een groot deel van de hem verweten gedragingen heeft erkend en dat het instellen van een adviescommissie conform artikel 7:13 van de Awb een discretionaire bevoegdheid is en dat artikel niet van openbare orde is. Gegeven het grote aantal voorvallen, de recidive, de klachten van docenten, studenten en medewerkers van Plexus en het sportcentrum, de faculteit der Letteren en verweerder, de ernst van de daaruit blijkende verstoorde verhoudingen en de als gevolg daarvan ontstane onwerkbaar situatie, is de ontzegging van de toegang een deugdelijk gemotiveerde en proportionele maatregel, aldus verweerder.

2.7. Ingevolge artikel 7.57h van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan het instellingsbestuur voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd. Door verweerder is ter uitvoering hiervan de Regeling gebruik universitaire gebouwen, terreinen en andere voorzieningen tot stand gebracht. Ingevolge artikel 6, jo 1, eerste lid en onder d, van deze Regeling kan aan iemand voor een periode van maximaal twaalf maanden de toegang tot de Universiteit worden ontzegd indien hij in strijd handelt met hetgeen volgens het ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt.

2.8. Uit de gedingstukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen, blijkt dat zich een groot aantal incidenten heeft voorgedaan waarbij appelland, volgens verklaringen van docenten, (mede)studenten en medewerkers van verweerders universiteit, grensoverschrijdend gedrag heeft getoond. Zelfs indien het zou zijn dat een aantal van deze incidenten door de betrokkenen op andere wijze hadden kunnen en moeten worden opgevat, zoals appelland heeft betoogd, dan nog acht het College met de beschreven voorvallen overtuigend aangetoond dat sprake is van een aanzienlijk aantal incidenten waarbij appelland zich herhaaldelijk onbetamelijk heeft opgesteld en waarbij hij in het bijzonder tegenover zijn docenten in woord en gedrag alle verhoudingen uit het oog heeft verloren.

In acht nemende dat aan appelland eerder, vanwege dezelfde soort gedragingen, de toegang tot een deel van de gebouwen van verweerders universiteit is ontzegd voor de duur van zes maanden en appelland, nadat hij nogmaals – door onder meer de Directeur Onderwijs van het bestuur van de Faculteit door Letteren – op zijn gedrag is aangesproken, zijn omgangsvormen niet heeft aangepast aan de in het maatschappelijk verkeer gangbare normen, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder met zijn besluit om appelland voor de duur van twaalf maanden de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de Universiteit Leiden te ontzeggen een te zware maatregel heeft opgelegd. Bovendien was appelland in een gesprek op 17 oktober 2007 en een daarop gevolgde brief van verweerder van 24 oktober 2007 nog uitdrukkelijk voorgehouden dat voortzetting van zijn gedrag zou leiden tot een toegangontzegging voor de duur van twaalf maanden. Appelland was dus een gewaarschuwd man en wist wat hij kon verwachten.

2.9. Het College acht geen grond aanwezig voor het oordeel dat de Commissie, als bedoeld in artikel 2 van het Reglement van Orde Commissie voor de beroeps- en bezwaarschriften, gelezen in samenhang met artikel 37 van het Bestuurs- en beheersreglement van de Universiteit Leiden, een commissie is als bedoeld in artikel 7:13 van de Awb. Hetgeen appelland dienaangaande naar voren heeft gebracht leidt reeds daarom niet tot het oordeel dat sprake is van schending van een vormvoorschrift op grond waarvan het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking zou komen.

2.10. Gegeven het vorenstaande moet het beroep tegen het besluit van 22 juli 2008 ongegrond worden verklaard.

2.11. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep tegen het niet-tijdig beslissen op het door appelland gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk;
- II. verklaart het beroep tegen het besluit van 22 juli 2008 ongegrond;
- III. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appelland in verband met de behandeling van het beroep tegen het niet-tijdig beslissen op het door appelland gemaakte bezwaar opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 80,50 (zegge: tachtig euro en vijftig cent) en in de reiskosten ten bedrage van € 5,30 (zegge: vijf euro en dertig cent), welk totaalbedrag door de Universiteit Leiden aan appelland dient te worden betaald.

□

Zaaknummer: 2008/035.1
Rechter(s): mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak: 28 augustus 2008
Partijen: Verzoeker tegen Hogeschool InHolland
Trefwoorden: Collegegeld, communautair recht, inschrijving, overslaan bezwaarprocedure, verblijfsstatus, rechtstreekse werking,
Artikelen: WHW artikel 7.32 lid5, aanhef en onderdeel c; Awb artikel 7:1a, 8:81, 8:84; Eerste Protocol EVRM artikel 2, IVESCR artikel 13
Uitspraak: Afwijzing verzoek
Hoofdoorwegingen: De voorzieningenrechter overweegt dat de bezwaarprocedure niet kan worden overgeslagen, omdat het verzoek daartoe niet in het bezwaarschrift is gedaan, zoals voorgeschreven in artikel 7:1a Awb.

De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker in ieder geval geen collegegeld heeft betaald en dat reeds om die reden naar het voorlopig oordeel verweerder terecht heeft geweigerd verzoeker in te schrijven.
Met betrekking tot de stelling van verzoeker dat het in strijd is met artikel 2 van Eerste Protocol van het EVRM en artikel 13 IVESCR om niet tot inschrijving over te gaan, overweegt de voorzieningenrechter dat het College in eerdere uitspraken, CBHO 2003/032 en 2004/030, heeft geoordeeld dat deze artikelen geen rechtstreekse werking hebben en er geen aanleiding is om daar thans anders over te oordelen.

Proces-verbaal van de mondelinge uitspraak als bedoeld in artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), van 28 augustus 2008, in het openbaar uitgesproken door mr. C.C. de Rijke-Maas, als voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. W.C.P. Beijk, secretaris.

in de zaak tussen:

[naam verzoeker], wonende te [naam woonplaats], verzoeker,
gemachtigde, mr. J. Klaas, advocaat te Haarlem,
en
het college van bestuur van de Hogeschool InHolland, gevestigd te Den Haag, verweerder, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, werkzaam bij verweerder.

met betrekking tot het besluit van 15 augustus 2008, waarbij verweerder heeft geweigerd verzoeker in te schrijven.

De behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 28 augustus 2008.

Overwegingen

De voorzieningenrechter overweegt dat de bezwaarprocedure niet kan worden overgeslagen, omdat het verzoek daartoe niet in het bezwaarschrift is gedaan, zoals voorgeschreven in artikel 7:1a Awb. Ter zitting heeft verweerder toegezegd het bezwaar met spoed in behandeling te nemen.

De voorzieningenrechter kan verzoeker niet volgen in zijn stelling dat hier slechts beoordeeld kan worden het verzoek van verzoeker om hem het bepaalde in artikel 7.32, vijfde lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, niet tegen te werpen. De overgelegde gedingstukken laten slechts de conclusie toe dat verzoeker heeft verzocht om inschrijving bij de Hogeschool InHolland. Verweerder heeft op dit verzoek beslist bij zijn besluit van 15 augustus 2008.

Dit besluit houdt in dat,

- a. de inschrijving wordt geweigerd op de grond dat verzoeker niet rechtmatig in Nederland verblijft;
- b. geen collegegeld is betaald, dan wel geen garantie daaromtrent is afgegeven; en
- c. de vooropleiding van verzoeker niet voldoet aan de te stellen eisen.

De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker in ieder geval geen collegegeld heeft betaald en dat reeds om die reden naar het voorlopig oordeel verweerder terecht heeft geweigerd verzoeker in te schrijven.

Met betrekking tot de stelling van verzoeker dat het in strijd is met artikel 2 van Eerste Protocol van het EVRM en artikel 13 IVESCR om niet tot inschrijving over te gaan, overweegt de voorzieningenrechter dat het College in eerdere uitspraken, CBHO 2003/032 en 2004/030, heeft geoordeeld dat deze artikelen geen rechtstreekse werking hebben en er geen aanleiding is om daar thans anders over te oordelen.

Gelet op het vorenstaande dient het verzoek te worden afgewezen.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer: 2008/042
Rechter(s): mrs. Nijenhof, De Rijk-Maas, Borman
Datum uitspraak: 24 november 2008
Partijen: Appellant tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden: Hardheidsclausule, instellingscollegegeld
Artikelen: WHW artikel 7.43 lid 2; Richtlijn Aanmelding en Inschrijving 2008-2009 artikel 5 lid 2, en 10
Uitspraak: Gegrond

Hoofdoverwegingen: 2.4. Appellant heeft in de brief van 22 augustus 2008 uiteengezet op grond van welke feiten en omstandigheden hij niet in staat is het instellingscollegegeld te voldoen. De brief is op te vatten als verzoek om op grond van die feiten en omstandigheden af te wijken van evenbedoelde bepalingen uit de Richtlijn, zulks met toepassing van de hardheidsclausule, opgenomen in artikel 10 van de Richtlijn. Verweerder heeft dit miskend en dus ten onrechte nagelaten een inhoudelijke beslissing op het aldus op te vatten verzoek te nemen.

2.5. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard. Verweerder dient alsnog te beslissen op het verzoek van 22 augustus 2008. Ter voorlichting van appellant wijst het College erop, dat deze vernietiging niet betekent dat verweerder gehouden is om het verzoek nu in te willigen. In dit verband wordt overwogen dat de gemachtigde van verweerder ter zitting heeft aangegeven het niet waarschijnlijk te achten dat beoordeling van het verzoek voor appellant gunstig zou uitpakken, maar heeft tevens aangegeven dat het college van bestuur hier zelf over zou moeten beslissen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te, [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Vrije universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 22 augustus 2008 heeft appellant bij verweerder aangegeven bezwaar te hebben tegen de verhoging van het collegegeld die ook voor hem zou gaan gelden.

Bij besluit van 3 september 2008, heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 11 september 2008, bij het College ingekomen op 15 september 2008, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 23 oktober 2008 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 november 2008, waar appellant in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, werkzaam bij verweerdere universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.43, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) stelt het instellingsbestuur een instellingscollegegeld vast voor de student die niet valt onder de EER-overeenkomst en geen studiefinanciering geniet krachtens de Wet op de studiefinanciering.

In artikel 5, tweede lid, van de Richtlijn Aanmelding en Inschrijving 2008-2009, gelezen in samenhang met punt 1, eerste onderdeel, van de bijlage bij deze richtlijn, is het instellingscollegegeld voor studenten die een andere nationaliteit hebben dan die van een EER-land voor bacheloropleidingen vastgesteld op een bedrag van € 7000.

2.2. Appellant heeft in beroep - kort weergegeven - betoogd dat hij zich niet heeft kunnen voorbereiden op de verhoging van het collegegeld van € 1565 euro naar € 7000 en dat met hem een mondelinge overeenkomst is gesloten dat het collegegeld gedurende zijn opleiding jaarlijks € 1565 zou bedragen.

2.3. Verweerder heeft verweer gevoerd.

2.4. Appellant heeft in de brief van 22 augustus 2008 uiteengezet op grond van welke feiten en omstandigheden hij niet in staat is het instellingscollegegeld te voldoen. De brief is op te vatten als verzoek om op grond van die feiten en omstandigheden af te wijken van evenbedoelde bepalingen uit de Richtlijn, zulks met toepassing van de hardheidsclausule, opgenomen in artikel 10 van de Richtlijn. Verweerder heeft dit miskend en dus ten onrechte nagelaten een inhoudelijke beslissing op het aldus op te vatten verzoek te nemen.

2.5. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard. Verweerder dient alsnog te beslissen op het verzoek van 22 augustus 2008. Ter voorlichting van appellant wijst het College erop, dat deze vernietiging niet betekent dat verweerder gehouden is om het verzoek nu in te willigen. In dit verband wordt overwogen dat de gemachtigde van verweerder ter zitting heeft aangegeven het niet waarschijnlijk te achten dat beoordeling van het verzoek voor appellant gunstig zou uitpakken, maar heeft tevens aangegeven dat het college van bestuur hier zelf over zou moeten beslissen.

2.6. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 3 september 2008 en bepaalt dat verweerder alsnog beslist op het verzoek van 22 augustus 2008;
- III. gelast dat de Vrije Universiteit aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 39,-- (zegge: negenendertig euro) vergoedt;
- IV. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten ten bedrage van € 18,30.

□

Zaaknummer: 2008/043
Rechter(s): mrs. Nijenhof, De Rijk-Maas, Borman
Datum uitspraak: 24 november 2008
Partijen: Appellante tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden: Basissubsidie, beleidsvrijheid, bestuursbeurs, bevoegdheid, coulance
Artikelen: WHW artikel 7.51, 7.66
Uitspraak: Ongegrond; onbevoegd
Hoofdoverwegingen: 2.7. Het College is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen om appellante drieënveertig maanden bestuursbeurs toe te kennen. In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat verweerder het beschikbare budget heeft moeten verdelen over meer verenigingen binnen het cluster "Overige", terwijl het uitgangspunt is dat het totaal aantal maanden binnen een cluster gelijk moet blijven omdat er een beperkt budget is voor elk cluster. Alleen al deze omstandigheid brengt mee dat verweerder kritischer heeft moeten kijken naar de activiteiten van appellante. Verweerder heeft daarnaast vastgesteld dat voor een aantal van de activiteiten van appellante de belangstelling is afgenomen dan wel dat deze activiteiten ook door andere organisaties worden verricht.
2.8. Verweerder heeft er in afwijking van de in de regeling neergelegde uitgangspunten voor gekozen om, gelet op de inhoud van gesprekken van de directeur Studentenservice met appellante, uit coulance appellante voor het studiejaar 2007-2008 éénmalig nog het oude aantal van 54 maanden bestuursbeurs toe te kennen. Het College is niet gebleken van feiten en omstandigheden die verweerder ertoe hadden moeten brengen in verdergaande mate af te wijken van zijn beleid.
[..]
2.10. Het besluit tot vaststelling van de basissubsidie valt niet aan te merken als een beslissing, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Artikel 7.51 WHW kan niet worden aangemerkt als de grondslag waarop het besluit tot vaststelling van het basistarief berust. Het College is daarom niet bevoegd kennis te nemen van het beroep.

Uitspraak in de zaak tussen:

de vereniging "Utrechtse Studenten Faculteiten", gevestigd te Utrecht, appellante,
en
het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 maart 2007 heeft verweerder aan appellante drieënveertig maanden bestuursbeurs toegekend voor elk van de studie jaren 2007-2008, 2008-2009 en 2009-2010.

Bij brief van 23 april 2007 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 7 augustus 2007, heeft verweerder het bezwaar gedeeltelijk gegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 17 september 2007, bij de rechtbank Utrecht, sector bestuursrecht, ingekomen op 18 september 2007, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 17 oktober 2007.

Bij brief van 4 december 2007 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Bij uitspraak van 22 september 2008, heeft de rechtbank Utrecht sector bestuursrecht, zich niet bevoegd verklaard en heeft de zaak doorgezonden naar het College.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 november 2008, waar appellante vertegenwoordigd door J. Krämer en J. Keizer, en verweerder vertegenwoordigd door drs. M.W. Batteljee BLL en A.J. van Vliet, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In het bestreden besluit van 7 augustus 2007, heeft verweerder voor het studiejaar 2007-2008 het aantal maanden bestuursbeurs op 54 gehandhaafd, maar voor de studiejaren 2008-2009 en 2009-2010 vastgesteld op 43 maanden bestuursbeurs. Voorts heeft verweerder de aan appellante toegekende basissubsidie bepaald op € 4200,- .

2.2. In beroep heeft appellante, kort weergegeven, aangevoerd dat verweerder in strijd handelt met het motiveringsbeginsel daar een onderbouwing van de vermindering van het aantal maanden bestuursbeurs ontbreekt. Voorts dat op grond van zorgvuldigheid het oude aantal maanden bestuursbeurs niet voor één maar voor drie jaar dient te worden toegekend en dat de basissubsidie moet worden bepaald op € 4700,-.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder, kort weergegeven, aangevoerd dat op grond van de daarop betrekking hebbende meting in 2006 in vergelijking met de nulmeting in 2003 het aantal maanden bestuursbeurs niet in verhouding staat tot de jaarlijkse activiteiten van appellante, waarbij tevens rekening is gehouden met een onevenredige toedeling van maanden bestuursbeurs in 2003.

Voorafgaande aan de vaststelling van de regeling heeft verweerder appellante en alle overige verenigingen geïnformeerd dat het totaal aantal maanden bestuursbeurs maximaal 20% kon toe- of afnemen, zodat ze daarmee rekening konden houden bij bestuursopvolging en dat de beoordeling geschiedt op grond van het in te dienen activiteitenplan. Op grond van gesprekken in 2005 met de directeur Studentenservice heeft verweerder uit coulance appellante voor het studiejaar 2007-2008 éénmalig nog het oude aantal van 54 maanden bestuursbeurs toegekend.

Daarnaast kunnen verenigingen projectmaanden aanvragen voor eenmalige of bijzondere activiteiten.

2.4. In de notitie "De driejaarlijkse toetsing van studentenorganisaties" (hierna: de regeling) zijn onder "Welke uitgangspunten worden er gebruikt bij de toetsing?", voor zover hier van belang, de volgende punten opgenomen:

"4. Uitgangspunt voor de toetsing is het aantal maanden dat de organisatie op de bijlage 2004-2007 had.

5. Een studentenorganisatie kan in het aantal bestuursbeurzen maximaal 20% stijgen of dalen ten opzichte van de maanden op de Bijlage 2004-2007.

(...)

8. Organisaties die in 2003 een 0-meting hebben ondergaan, zullen een 1-meting krijgen. Dit betekent dat activiteiten van de organisaties in de studiejaren 2003-2006 vergeleken zullen worden met de activiteiten zoals aangegeven bij de toetsing 2003. [...]"

2.5. Hoewel andere toetsingsmethoden denkbaar zijn voor de toekenning van maanden bestuursbeurs, kan niet worden volgehouden dat verweerder gegeven de hem toegekende beleidsvrijheid niet in redelijkheid tot de gehanteerde methode en de toegepaste criteria heeft kunnen komen.

2.6. Op grond van het bepaalde in verweerders brief van 8 juni 2006 behorende bij de regeling, hebben organisaties de gelegenheid gehad vóór 1 augustus 2006 de benodigde bewijsstukken aan verweerder te leveren, onder meer betreffende de uit te voeren activiteiten. Toekenning geschiedt op basis van op die datum vastgestelde activiteiten en over de aangemelde verenigingen.

Appellante heeft verweerder voor 1 augustus 2006 een activiteitenplan doen toekomen. Verweerder is bij de toekenning van het aantal maanden bestuursbeurs terecht uitgegaan van dit activiteitenplan.

2.7. Het College is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen om appellante drieënveertig maanden bestuursbeurs toe te kennen. In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat verweerder het beschikbare budget heeft moeten verdelen over meer verenigingen binnen het cluster "Overige", terwijl het uitgangspunt is dat het totaal aantal maanden binnen een cluster gelijk moet blijven omdat er een beperkt budget is voor elk cluster. Alleen al deze omstandigheid brengt mee dat verweerder kritischer heeft moeten kijken naar de activiteiten van appellante. Verweerder heeft daarnaast vastgesteld dat voor een aantal van de activiteiten van appellante de belangstelling is afgenomen dan wel dat deze activiteiten ook door andere organisaties worden verricht.

2.8. Verweerder heeft er in afwijking van de in de regeling neergelegde uitgangspunten voor gekozen om, gelet op de inhoud van gesprekken van de directeur Studentenservice met appellante, uit coulance appellante voor het studiejaar 2007-2008 éénmalig nog het oude aantal van 54 maanden bestuursbeurs toe te kennen. Het College is niet gebleken van feiten en omstandigheden die verweerder ertoe hadden moeten brengen in verdergaande mate af te wijken van zijn beleid.

2.9. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep in zoverre ongegrond worden verklaard.

2.10. Het besluit tot vaststelling van de basissubsidie valt niet aan te merken als een beslissing, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Artikel 7.51 WHW kan niet worden aangemerkt als de grondslag waarop het besluit tot vaststelling van het basistarief berust. Het College is daarom niet bevoegd kennis te nemen van het beroep.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart:

- I. het beroep voor zover het betrekking heeft op de vaststelling van het aantal maanden bestuursbeurs ongegrond;
- II. zich niet bevoegd van het beroep kennis te nemen voorzover het betrekking heeft op de vaststelling van de basissubsidie.

© 2009, Bureau CBHO, Den Haag

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 j^o het besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 882, 1180 AW Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system of any nature, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, is het Bureau er zich van bewust dat in de uitgave (druk)fouten en onvolledigheden kunnen voor komen, kan het Bureau hiervoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Aanbevolen citeerwijze: CBHO 2008/